

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Elektrik zamlarının nedeni özelleştirme ve piyasalaştırma

Elektrik tüketim fiyatlarına zam yapıldı. Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'nun (EPDK) 30 Eylül günü saat 13.00'te yaptığı toplantıda maliyet artışları değerlendirilirken, 1 Ekim itibarıyla elektrik fiyatının konut, sanayi ve ticarethanelerde yüzde 14,90 artmasına karar verildi. Toptan elektrikte fiyat ise yüzde 7 artışla 20.5 kuruşla 35 kuruşa çıkacak. Yeni tarifenin, olağanüstü bir gelişme olmadığı takdirde 31 Aralık 2019 tarihine kadar olan üç

aylık dönemde geçerli olması bekleniyor.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'ne (TMMOB) bağlı Elektrik Mühendisleri Odası (EMO), elektrik zammının ardından yazılı açıklama yaptı. Özelleştirmelere ve piyasalaştırmaya dayalı enerji politikalarının faturasının emekçilere kesildiğine dikkat çekilen açıklamada, önümüzdeki dönemde de zamların devam etmesinin beklendiğine işaret edildi. **S.5**

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete
ISSN 1300-3585
Sayı 2019 / 36
4 Ekim 2019 • 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak45.net

İki depremin ortak paydası...

Kapitalizm sömürü ve ölüm düzenidir!

3

Savaş tamamları saray rejiminin bekası için çalınıyor

Çözülme-çöküş alametleri T. Erdoğan'la müritlerini diken üstünde bırakırken, izlenen politikaların yıkıcı etkileri işçi sınıfı ve emekçileri vuruyor.

4

Nereye baksan hırsızlık, yağma, talan...

Hırsızlık ve yağmayla nam salmış olan AKP hükümeti ne yaparsa yapsın, tüm bu kirli icraatları ile emekçilerdeki öfkeyi büyötmektedir.

6

Direnışler sınıf dayanışması ile güçlüdür!

Sınıfın diğer bölüklerinin de sömürünün dizginlenmesi ve sonlandırılması için direnen Eaton işçileri ile dayanışmayı örgütlemesi acil bir ihtiyaçtır.

iki depremin ortak paydası...

Kapitalizm sömürü ve ölüm düzenidir!

Saray damadı Ekonomi Bakanı Berat Albayrak, 3 yıllık Yeni Ekonomi Programı'nı (eski adıyla Orta Vadeli Program) eylülün son gününde sundu. Üstelik her zamanki yılışık haliyle ve sunumdan dört gün önce yaşanan İstanbul depreminin yeniden hatırlattığı gerçeklere hiç alıdrış etmeden... AKP-Erdoğan iktidarının, gerek bir yılı aşkındır ağır bir şekilde yaşanan ekonomik deprem gerekse doğal fay hatlarındaki gerilimin hatırlattığı gerçekler karşısındaki tutumu neredeyse tıpatıp aynıydı. Her iki konuda da aynı riyakarlık ve usta yalancılık, insan aklıyla aynı pişkinlikle dalga geçme ve hayaller yutturma tavrı saçılıyordu.

Servet hırsının gözlerini kör ettiği egemenler, uyarı ve hatırlatan İstanbul depremi üzerine en ilgisiz insanı dahi çileden çıkaracak bir yüzüzlük sergileyebildiler. Depremin hatırlattığı gerçekler, ancak birkaç günlüğüne gündemde hak ettiği yeri bulabildi. Sonra yavaş yavaş olağan hale dönüldü. Hem de bir parça vicdanlı bilim insanları, beklenen büyük İstanbul/Marmara depremiyle ilgili acı gerçeği bir tokat gibi "kamuoyu"nun suratına çarpmışken... Deprem (doğal afet) şakaya gelmez gibi sözlerin dahi anlamını yitirdiği bir hale getirildi ülke.

Oysa Türkiye'de kapitalist düzenin ve gerici-faşist iktidarın çürümede hangi aşamada olduğu, son İstanbul depremiyle bir kez daha gözler önüne serildi. 17 Ağustos 1999 Marmara depremiyle yaşanan korkunç yıkım ve acıyı 20 yıl boyunca paraya ve ranta tahvil eden egemenlerin yüzündeki maske, 26 Eylül'de parçalara ayrıldı. 20 yılda deprem gerekçesiyle halktan kesilen vergiler 66 milyar TL'yi aşmışken, başta İstanbul olmak üzere Marmara kentlerinin depreme hiçbir şekilde hazır olmadıkları açığa çıktı. Yani bu devasa bütçenin, çok cüzi bir kısmı dışında, "yol yaptık, köprü yaptık, konut yaptık" teraneleriyle göz göre göre iç edildiği, doğanın testi ile sabitlendi. Yine de doğal afetlerin değil, omurgası kâr hırsı, sömürme, yağma, sefahat düş-

künlüğünden oluşan kapitalizmin öldürdüğü/öldüreceği gerçeği sahipsiz halde orta yerde kalabildi.

Bunun yarattığı rahatlıkla olsa gerek, damat Albayrak, IMF heyetiyle görüşmelerin ürünü olduğuna dair çok sayıda emare barındıran Yeni Ekonomi Programı adı altındaki saldırı planını güle oynaya sundu. Ekonomistlerin "bu düpedüz IMF programıdır" mealindeki sözleri boşuna değil. İlk, IMF bağlı ülkelerde olağan olarak gerçekleştirdiği "Madde 4 Görüşmeleri" kapsamında Türkiye'de olduğu halde, AKP-Erdoğan cenahı bunu gizli tutmaya çalıştı. İkinci olarak, devletin resmi işleyişinde YEP'in eylül ayının başında açıklanması gerekirken, ayın sonuna, yani IMF görüşmelerinin ve raporunun sonrasına bırakıldı. Üçüncü olarak da geçtiğimiz hafta yayınlanan IMF raporundaki isteklerle YEP'in esas maddeleri neredeyse bire bir örtüşüyor. Sadece bu bile (IMF adı anmadan, gizli kapaklı şekilde programını dayatmak), gerici-faşist iktidarın işçi ve emekçi kitlelerle dalga geçmeyi ifrata vardırıldığının aleni resmi-dir.

Sözde programın ekonomik büyüme, işsizlik, enflasyon, cari açık (ihracat-ithalat farkı), kişi başı milli gelir vb. gibi kritik alanlardaki hedeflerinin tamamen ham hayalden ibaret olduğu, yandaş kesimden ekonomistlerin dahi gevele-

yerek kabul etmek zorunda kaldıkları bir gerçektir. İşinin ehli olanlar ise damadın YEP'inin "merdiven altı" olduğunu dile getiriyorlar.

Bunun böyle olduğunu görebilmek için bunlara bile gerek yok aslında. Damat Albayrak'ın tam bir yıl önce açıkladığı hedefleri tümünden ıskalamış oldukları halde "yumuşak iniş yapmak"la övünmesi, toplumu harikalar diyarı masalıyla uyutmaya çalışması, geri-faşist iktidarın yalanlarının bağımlısı haline gelmemiş herkes için yeterince açıklayıcıdır. Geçen yıl enflasyon hedefi %9 olarak belirlenmişti, gerçekte temel tüketim maddelerinde %20'lerde seyrediyor. İşsizlik dizginlenecek, istihdam yaratılacaktı. Son bir yılda resmi rakamlarda bile tarihi rekor kırılarak işsizler ordusu 4,5 milyon'a aştı, gerçek işsizlik 7 milyona dayandı. Türkiye'de milyonlarca insanın borç batağına saplanması, milyonlarcasının mutlak yoksulluğa itilmesi, şirket iflaslarında rekorlar kırılması, devlet bütçesinde güya 75 milyar TL'den fazla tasarruf yapılacağı yerde milyarların çarçur edilmesi, milli gelirin sürekli düşmesi vb. gibi daha bir dizi başlıkta tam bir hüsrana yaşandı.

Burjuva iktisatçıların dahi dalga geçtikleri böylesi bir hayal satma projesi her zamanki gibi sermaye temsilcileri tarafından tam destekle ve alkışlarla karşılandı. TOBB Başkanı Rifat Hisarcıklıoğlu,

"Yeni Ekonomi Programı'nda sorunlar doğru tespit ve teşhis edilerek, gerçekçi tedbirler ortaya konulmuş." diyor. İSO Başkanı, "nitelikli ve sürdürülebilir büyüme hedefine dönülmesi"ni olumlu buluyor. TESK Genel Başkanı, esnaf camiası olarak YEP'e destek ve güvenlerinin tam olduğunu söylüyor. ATO'su, ASO'su, DEİK'i hepsinde bir heyecan almış başını gidiyor. Zira onlar hayallerin arkasında sırtan gerçeğin, daha açık deyimle devlet kaynaklarının sermayeye peşkeş çekilmeye devam edeceğinin, daha az vergi ödeyeceklerinin, tersinden, işçi ve emekçilere yönelik kapsamlı saldırıların dozu artırılarak sürdürüleceğinin gayet iyi farkındalar.

Hayaller bir yana bırakılırsa YEP, IMF raporunda işçi ve emekçi kitlelere yönelik saldırı başlıklarını bir bir içeriyor. Vergilerin tabana yayılması (yani ücretlinin sırtına daha fazla vergi yükü), kamu kaynaklarını kapitalistlere akıtmaya devam edilmesi, sosyal güvenlik harcamalarının kısılması, "Destekleyici emeklilik" ambalajıyla Bireysel Emeklilik Sistemi'nin yaygınlaştırılması, esnek çalışmanın hakim hale getirilmesi, ücretlerin düşük tutulması, kıdem tazminatının fona devir yoluyla gaspı vb. gibi hedeflerden oluşan bir saldırı paketidir söz konusu olan. Dolayısıyla Türk burjuvazisine de "merdiven altı" YEP'i alkışlamak dışında bir seçenek kalmıyor.

Burjuva düzenin ve dümenindeki gerici-faşist iktidarın YEP adıyla ambalajlanmış IMF programıyla ilgili heyecanının nereye kadar süreceği, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin tutumuna bağlıdır. Sınıf ve emekçi kitleler, yıkıcı ve ölümcül bedeller ödemek istemiyorlarsa, doğadaki sarsıntıların uyarılarına ve bir yılı aşkındır şiddetlenerek süren ekonomik depremin gerçeklerine kulak vermeli-dirler. Zira işçi sınıfına, emekçilere, yeni nesillere ağır bedeller ödetmek üzere yalanlar ve hayallerle rıza üretmeye çalışan burjuvazinin ve iktidarının yıkımını başlatmanın ilk koşulu budur.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2019/36 * 4 Ekim 2019 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Ersin Özdemir

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK

Osmanağa Mah. Kırtasiyeci Sk. No:9 Kat:2 Daire:7
Kadıköy / İstanbul

Tlf. No: 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak45.net

Savaş tamtamları saray rejiminin bekası için çalınıyor

Çöküş sürecine girmiş bulunan AKP-saray rejiminin şefi T. Erdoğan, bir kez daha savaş tamtamlarını çalmaya başladı. Amerika'daki efendilerinin huzuruna çıkmaya hazırlandığı sırada tehdit dozu yüksek mesajlar veren AKP şefi, Fırat'ın doğusundaki Suriye topraklarını işgal etmeye hazır olduklarını iddia etti.

422 kilometre uzunluğunda 30-40 kilometre derinliğinde bir alana göz diktiklerini söyleyen Erdoğan, Trump'tan bu işgal planına onay vermesini istedi. Onay verilmesi bile işgal saldırısını başlatcaklarını ilan etti. Üst perdeden asıp-kesen AKP şefi, Beyaz Saray'daki efendilerinden icazet alamadı. Trump'la ikili görüşme hevesi de kursağında kalınca daha da hırçınlaştı, işgale destek vermeyen AB ülkelerini, bir kez daha Suriyeli mültecileri üstlerine salmakla tehdit etti.

AKP-saray rejimiyle Körfez şeyhleri tarafından fitili ateşlenmiş bir savaşın mağduru olan milyonlarca insanı şantaj aracı niyetine kullanmak, bu zorba rejimdeki yozlaşmanın vardığı boyutu gözler önüne seriyor. Haziran 2015'te kaybettiği seçimleri tekrar kazanmak için Kürt halkına karşı kirli savaş başlatan zihniyet, gelinen aşamada kaçınılmaz olan çöküşü geciktirmek için Suriye topraklarının bir kısmını işgal etmeye yelteniyor.

Bölge politikasının döne döne iflas etmesine rağmen Suriye topraklarını işgal etme saplantısını aşamayan T. Erdoğan, Kürt halkına düşmanlık prangasından da kurtulamıyor. "Güvenli bölge" adı altında yapılmak istenen saldırıyla hem Kürt halkının kazanımları ortadan kaldırılmak hem dinci çetelerin yerleştirileceği bir alan yaratılmak isteniyor. Suriye'nin toprak bütünlüğünden söz eden AKP şefi, aynı anda yeni bir işgal saldırısı için askeri yığınak yapıyor.

"Fırat'ın doğusunun fatihi" olma vehmine kapılan T. Erdoğan'ın temel açmazı, Washington'daki efendilerinin desteğine muhtaç olmasıdır. Destek alamadığı için tehdit dozu yüksek demeçler vermekle avunuyor. Ancak bu durum yayılmacılık heveslerini ortadan kaldırmıyor. Saray rejiminin çöküş sürecinde olmasının yarattığı basınç, AKP şefiyle müritlerini daha da tehlikeli hale getiriyor. Israrla savaş tamtamlarını çalması, Suriye sınırına askeri yığınak yapması, elinde işgale

Çözülme-çöküş alametleri T. Erdoğan'la müritlerini diken üstünde bırakırken, hem içeride hem dışarıda izlenen politikaların yıkıcı etkileri Türkiye işçi sınıfını ve emekçileri vuruyor. İşgal saldırısının gerçekleşmesi durumunda ise yıkım daha da ağırlaşacak. Dolayısıyla onurlu her işçinin-emekçinin saray rejiminin saldırgan-işgalci politikalarını reddetmesi gerekiyor.

hazırlandığı toprakların haritasıyla Birleşmiş Milletler (BM) kürsüsünde nutuk atması histeri nöbetinin şiddeti hakkında fikir veriyor.

BM kürsüsünde İsrail'in Filistin topraklarını işgal etmesine güya tepki gösteren T. Erdoğan, aynı anda Suriye topraklarını işgal planının haritasını da gösterdi. Arsızlıkta kendisinden geri kalmayan İsrail'in siyonist Başbakanı Netanyahu, "Kürt halkını katleden bir rejimin başı bize ders veremez" mealinde bir açıklama yaparak, Filistin halkına yaptıkları zulmü meşrulaştırmaya çalıştı. Emperyalist efendilerine mesaj veren AKP şefi ise, "İsrail'in Filistin'i işgal etmesine ses çıkarmıyorsunuz, o halde bizim Suriye topraklarını işgal etmemize de destek verin" demeye getirdi. Siyonistler, Filistin'i "halksız toprak" ilan ederek, işgale kılıf uydurmaya çalışmışlardı. AKP şefi, "üç milyon Suriyeli mülteciyi güvenli bölgeye yerleştireceğiz" safsatasıyla işgalci histerisine kılıf uydurabileceğini sanıyor.

İsrail'e özenen T. Erdoğan, işgalcilerin de bataklığa saplandığını göz ardı ediyor.

Filistin halkının 80 yıldan beri siyonist işgale karşı direndiğini, ABD emperyalizminin Vietnam'dan, işgalci Fransızların Cezayir'den nasıl kovulduklarını unutmamış görünüyor. İşgalci heveslerini ne kadar gerçekleştireceği bir yana, her işgal bölgesinin eninde sonunda bir direniş alanına dönüşeceğini, işgalci güçlerinse kendi yarattıkları bataklığa saplanacağını yok sayıyor.

Efrîn işgali ne kadar gayrı meşruysa, "güvenli bölge" oluşturma safsatasıyla Fırat'ın doğusunda girilecek olası bir işgal de gayrı meşru olacaktır. Hal böyleyken, AKP-saray rejimi işgalci politikasını, gizlemek bir yana, BM kürsüsünden dünyaya ilan ediyor. Bu politika Suriye'deki savaşı bitirme çabalarını baltalamakla kalmıyor, yeni çatışmaları da kışkırtıyor. Ancak ne kadar hamasi nutuk atsalar da Washington'daki efendilerinin çizeceği sınırı aşmaları kolay değil. Nitekim ABD medyasına konuşan AKP şefi, Türkiye'nin NATO üyesi olduğunu, stratejik müttefinin ise Rusya değil Amerika olduğunu bir kez daha teyit etti.

Fırat'ın doğusuna saldıranın önün-

de başka ciddi engeller de var. Hem PYD-YPG önderliğindeki güçler hem Suriye yönetimi ile müttefikleri saray rejiminin saldırgan politikasına karşı çıkıyor. Suriye politikasının değişmesi durumunda ABD saldırıya yeşil ışık yakabilir. Ancak ne PYD-YPG ne Suriye yönetimi Türkiye'nin işgaline göz yumabilir. Verili koşullarda işgalci histerisi teskin edilmesede de AKP-saray rejimi kuyruğunu kısmak zorunda kalacak.

Çözülme-çöküş alametleri T. Erdoğan'la müritlerini diken üstünde bırakırken, hem içeride hem dışarıda izlenen politikaların yıkıcı etkileri Türkiye işçi sınıfını ve emekçileri vuruyor. İşgal saldırısının gerçekleşmesi durumunda ise yıkım daha da ağırlaşacak. Dolayısıyla onurlu her işçinin-emekçinin saray rejiminin saldırgan-işgalci politikalarını reddetmesi gerekiyor. Savaşlar-işgal-ler sermayeye hizmet eden AKP-MHP koalisyonunun politikasıdır. İşçi sınıfıyla emekçilere gerekli olansa, bölgenin kardeş halklarıyla kenetlenerek her tür saldırgan-işgalci savaşa karşı birlikte durmaktır.

Nereye baksan hırsızlık, yağma, talan...

Yerel seçimler vesilesiyle belediye imkanlarının nasıl yağmalandığı, yandaşlara nasıl peşkeş çekildiği kısa bir süre önce ortaya çıkmıştı. Son olarak Sayıştay raporları pek çok devlet kurumundaki usulsüzlükleri ve yolsuzlukları bir kez daha gözler önüne serdi.

BELEDİYELER "40 HARAMİLERİN" ÇİFTLİĞİ GİBİ

Ortaya çıkan bilgilere göre yapılan usulsüzlüklerin haddi hesabı yok. Burada sıralanabilecekler, sadece buzdağının görünen kısmını oluşturuyor.

Sayıştay'ın saptamasına göre, kişisel menfaatler için araçlar kiralandı. Bazı belediyelere ait taşınmazlar herhangi bir kiralama veya tahsis işlemi yapılmaksızın üçüncü kişilerce işgal edildi. Kiralanan taşınmazların yabancı menşeli olduğu belirlendi. Vadesi geçmiş alacaklar için takip ve tahsil işlemi yapılmadı. Belediyelere ait yerler ihalelere bile gerek duyulmadan yandaşlara verildi. Toplu taşıma hizmetleri, ihale yapılmaksızın üçüncü kişilere verildi. Bazı belediyelerin mülkiyetinde veya kullanımında bulunan taşınmaz mallar ihale düzenlenmeksizin doğrudan kiraya verildi. Belediye sınırları içerisinde bulunan bazı işyerleri çevre temizlik vergisinden muaf tutuldu. Su ve kanalizasyon idareleri veya ilçe belediyelerince çevre temizlik vergisi paylarının ilgili ilçe veya büyükşehir belediyesine aktırılmadığı tespit edildi. Mevzuata aykırı olarak büyükşehir belediye meclis kararı olmaksızın ilçe belediyelerince otopark işletildiği belirlendi.

Gerici dernek, vakıf, tarikat ve cemaatlara sınırsız yardım yapılırken ne tür bir faaliyet yürüttükleri kayda geçirilmedi. AB kaynaklarından temin edilen proje karşılığı hibeler, yönetmelik hükümlerine aykırı olarak muhasebe kayıtlarında izlenmedi. 2018 yılından 2019 yılına toplam 97,2 milyar lira Hazine garantili borç devredildi.

Mevzuata göre kamu idareleri adına bankalarda açılan bütün hesapların banka hesabında gösterilmesi gerekmektedir. Ancak bazı kamu idarelerinde muhasebe kayıtlarında yer almayan banka hesaplarının bulunduğu belirlendi. Taşeron işçilerinin kadroya geçirilmesi aldatmacasında bu ayrıcalıktan faydalananların gerekli şartları taşımayanlar olduğu

ortaya çıktı.

HER YERDE YAĞMA!

SGK'nın mali iş ve işlemlerinde hukuksuzluk olduğu ortaya çıktı. Sayıştay, Tarım ve Orman Bakanlığı denetiminde çok sayıda mevzuata aykırılık saptadı. Yine Sayıştay raporu, özel hastanelerde ölümlere sağlık hizmeti verildiğini ortaya çıkarırken, baş dönmesi şikayetiyle giden vertigolu hastaların sezaryen ameliyatı ile tedavi edildiği görüldü. Hatta doktorlar izinliyken hastalara cerrahi müdahalede bulundu(!)

Daha farklı sağlık problemleri olan hastalar için, SGK kayıtlarında masraflı bir tedavi yöntemi olan sezaryen ve normal doğum işlemi olarak fatura kesildiği ortaya çıktı. Ameliyatlarda kullanılan malzeme miktarıyla kuruma faturalandırılan miktarlar arasında büyük farklar olduğu belirlendi.

ÇOCUKLARA TARİHİ GEÇMİŞ AŞILAR YAPILDI

Aşı Takip Sistemi'ndeki (ATS) eksik ve hatalara dikkat çeken Sayıştay denetçilerine Sağlık Bakanlığı'nın verdiği cevap, tarihi geçmiş aşılarda çocuklara yapıldığını ortaya çıkardı. Raporda bu durum şu cümlelerle anlatıldı: "Yapılan incelemelerde, profilaksi ve risk grubu aşılarmaları için temin edilen aşılardan son kullanma tarihi geçtiği görünen 72 bin doz aşının okul çağında olan yaklaşık 63 bin çocuğa uygulandığının ancak süre kısıtı nedeniyle ATS'ye son tüketim tarihi öncesi girilemediği için uygulanmadı olarak görüldüğünün anlaşıldığı ifade edilmiştir."

Aşı Takip Sistemi üzerinden yapılan incelemede 2018 yılında 808 bin doz PPD, 383 bin doz Kızamık, 293 bin doz KKK, 42 bin 682 doz Mevsimsel Grip ve 32 bin 500 doz Hepatit B olmak üzere toplam 113 milyon lira değerinde 1 milyon 628 bin doz aşı İl Sağlık Müdürlükleri'nin deposunda iken miatları doldu.

Sayıştay raporu bakanlığın aşı takip sisteminin olmadığını, bakanlık birimleri arasında ihtiyacın planlanmadığını, hangi ilde ve ilçede ne kadar aşı olduğunun bilinmediğini de ortaya çıkardı.

"HELAL ET" DEDİLER, HASTALIKLI ETLERİ YEDİRDİLER

Raporda, "2018 yılı içerisinde Türkiye'ye Romanya'dan giren 13 bin 420 büyükbaş hayvandan 1637'sinin karantinada bekleme süresi içinde ölmüş olması da bu hayvanlarla ilgili yeterli araştırmaların ülkeye girmeden önce yapılmadığı kanaatini oluşturmaktadır" denildi. Yine ithal edilen binlerce büyük ve küçükbaş hayvanın da 21 günlük karantina süresi dolmadan kayıtlarının yapıldığı belirlendi. Rapora göre karantinada bekleme süresi 21 günden eksik olan toplam 33 bin 880 büyükbaş, 834 bin 176 da küçükbaş hayvanın kaydı yapıldı. Önceki sene "ithaline izin verilen hayvanlar listesinde" yer almayan "Sarole, Brangus, Aubrac" ırkı hayvanlar da ithal edildi. Sayıştay, "İnsan ve hayvan sağlığı için büyük tehdit" uyarısında bulundu.

Sayıştay raporuyla, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın 2 milyon lira faiz geliri elde ettiği de ortaya çıkmıştı. Yani gerici iktidarın çıkarlarına göre fetva veren Diya-

net de yolsuzluk batağına en çok batan kurumlar arasındaki yerini aldı.

Daha önce de Sayıştay raporları vesilesi ile nasıl usulsüzlükler yapıldığı ortaya çıkmıştı. Bunun üzerine Sayıştay'a da müdahale edilmişti. 3 Aralık 2010'da kabul edilip, 19 Aralık 2010'da Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren yasayla Sayıştay'ın yetkileri sınırlandırılmıştı. Yapılan değişikliklerle "Sayıştay, idarenin takdir yetkisine karışamaz, yapılan iş yasalara uygunsa rapor konusu yapılamaz" hükmü konulmuştu. Ayrıca Sayıştay bu denetimlerde yasalara aykırı bir durum bulduğunda, denetlenen kamu idaresi bu görüşe katılmazsa "ortak" komisyon kurulması şartı getirilmişti. Yani denetleyen ile denetlenenin ortak rapor hazırlaması zorunlu kılınmıştı. Keza denetleyen, denetlediği kurumun görüşüne uymak zorunda bırakılmıştı.

Bu yüzden yapılan bu denetimler ve sonuçlarının hiçbir yaptırımı bulunmamaktadır. Üstüne üstlük bu denetimlerle, işleyen bir demokrasi varmış izlenimi de yaratılmakta, devlet kurumlarına olan güvensizlik azaltılmaya çalışılmaktadır. Zira Sayıştay denetimleri yoluyla daha önce de birçok yolsuzluk açığa çıkmış, ancak üzeri kolayca örtülmüştü. Tıpkı öncekiler gibi ortaya çıkan bu usulsüzlükler de AKP tarafından geçirtilerilecektir. Açığa çıkan tüm bu yolsuzlukların üzerine gidilmeyecektir. Ancak hırsızlık ve yağmayla nam salmış olan AKP hükümeti ne yaparsa yapsın, tüm bu kirli icraatları ile emekçilerdeki öfkeyi büyütmemektedir. Yolsuzluk düzenine işçi ve emekçilerin birleşik mücadelesi son verecektir.

Elektrik zamlarının nedeni özelleştirme ve piyasalaştırma

“Yıllardır uygulanan özelleştirme ve piyasalaştırmaya dayalı enerji politikalarının ülkeyi getirdiği nokta, elektrikte sürekli yükselen fiyatlar ve bunun tüm sektörleri doğrudan etkilemesiyle iğneden ipliğe her ürüne zam gelmesidir.

Elektrik tüketim fiyatlarına zam yapıldı. Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu’nun (EPDK) 30 Eylül günü saat 13.00’te yaptığı toplantıda maliyet artışları değerlendirilirken, 1 Ekim itibarıyla elektrik fiyatının konut, sanayi ve ticarethanelerde yüzde 14,90 artmasına karar verildi. Toptan elektrikte fiyat ise yüzde 7 artışla 20.5 kuruşla 35 kuruşa çıkacak. Yeni tarifenin, olağanüstü bir gelişme olmadığı takdirde 31 Aralık 2019 tarihine kadar olan üç aylık dönemde geçerli olması bekleniyor.

Elektriğe, en son 1 Temmuz’dan itibaren geçerli yüzde 15 zam yapılmıştı.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği’ne (TMMOB) bağlı Elektrik Mühendisleri Odası (EMO), elektrik zammının ardından yazılı açıklama yaptı. Özelleştirmelere ve piyasalaştırmaya dayalı enerji politikalarının faturasının emekçilere kesildiğine dikkat çekilen açıklamada, önümüzdeki dönemde de zamların devam etmesinin beklendiğine işaret edildi.

KONUTLARIN ELEKTRİK FATURASI İKİ YILDA YÜZDE 72,6 ZAMLANDI

Konut tarifelerinde, iki yılda yapılan zamların sonucunda fiyatların yüzde 72,6 arttığına dikkat çekilen açıklamada, son yüzde 14,9’luk zammın sonucunda dört kişilik ailenin aylık elektrik faturasının ortalama 142 liradan 163 liraya

çıktığı belirtildi. Temmuz ayı ve Ekim ayı başlarında hayata geçirilen iki zamla birlikte toplam yüzde 32’lik zam yapıldığına değinilen açıklamada, 2019 yılbaşında yapılan yüzde 10’luk sözde indirimine karşın yıllık zammın yüzde 19,7’yi bulduğunun altı çizildi.

Sanayideki elektrik zamlarının yıllık yüzde 32,2’ye ulaştığı, iki yılda ise yüzde 126’ya çıktığı eklendi.

“ZAMLARIN DEVAM ETMESİ BEKLENİYOR”

Açıklamada EPDK’nın zam gerekçesinin “Elektrik Üretim AŞ’nin (EÜAŞ) toptan satış tarifelerindeki değişim” olduğu hatırlatıldı ve enerji politikaları şöyle eleştirildi:

“Kamu toptan elektrik alım satış şirketi olan TETAŞ’ın kaldırılması nedeniyle kamunun piyasa fiyatlarını düzenleme işlevi zayıflatılmıştır. Bakanlığın açıkladığı maliyet bazlı enerji politikalarının sonucu olan bu zamların önümüzdeki dönemde de devam etmesi beklenmektedir. EPDK’nın faturalarda dağıtım bedelini ayrı bir kalem olarak göstermemesi kamuoyundan bazı bilgilerin saklandığı anlamına gelmektedir. EMO, EPDK’nın şeffaflıktan uzak bu kararına karşı yargı yoluna başvuracaktır.”

ZAMLAR, ÖZELLEŞTİRME VE PİYASALAŞTIRMA POLİTİKALARININ SONUCU

Sermaye devletinin enerji politikalarının eleştirisiyle devam eden açıklamada, elektrik zamlarının tüm sektörleri etkilediği ve hayat pahalılığının artmasına yol açtığı ortaya konuldu. Bu acı reçetenin kaynağına ilişkin şu ifadeler kullanıldı:

“Yıllardır uygulanan özelleştirme ve piyasalaştırmaya dayalı enerji politikalarının ülkeyi getirdiği nokta, elektrikte sürekli yükselen fiyatlar ve bunun tüm sektörleri doğrudan etkilemesiyle iğneden ipliğe her ürüne zam gelmesidir. 1990’lı yıllarda başlayan yap-işlet ve yap-işlet-devret modeli üretim santrallerinin satın alma garantileri nedeniyle fiyatların yükseldiği ve halen yeni yatırımlarda da bu garantilerin verilmesi sonucu artan enerji maliyetlerinin yine zam olarak yansıtacağı açıktır. Özelleştirmenin acı reçetesi herkes tarafından görülmüştür.”

Enerji hizmetinin ucuz, kesintisiz ve kaliteli bir şekilde kamu tarafından sunulması gerektiği vurgulanan açıklamada, “Bunu sağlamanın tek yolu ise enerji alanının, şirketlerin kâr hırsı ile değil, kamu yararını hedef alan politikalarla yönetilmesidir” denilerek özelleştirmelere son verilmesi ve kamulaştırma yapılması çağrısında bulunuldu.

Kayyımlara karşı eylemler sürüyor

Diyarbakır, Mardin ve Van büyükşehir belediyelerine kayyım atandıktan sonra, atamaların iptal edilip eşbaşkanların görevlerine iade edilmesi için gerçekleştirilen ‘Demokrasi Nöbeti’ eylemleri devam ediyor.

Diyarbakır, Mardin ve Van’da yapılan eylemler 45. gününü geride bıraktı. Geçtiğimiz hafta üç ilde yapılan eylemlerde kayyım atamalarıyla halkın iradesinin gasp edildiğine dikkat çekildi. Eylemlerde yapılan konuşmalarda birlikte mücadelenin önemi vurgulandı.

İSTANBUL’DA POLİS SALDIRISI

Kayyımlara karşı İstanbul’da yapılan eylemlere ise polis saldırdı. 27 Eylül’de Esenyurt Cumhuriyet Meydanı’nda HDP’li vekiller Dilşat Canbaz Kaya, Kemal Bülbül, Ömer Öcalan ve Nejdet İpekyüz, polis ablukası altında oturma eylemi yaptı. Vekillerin etrafı polislerce çevrilirken kitlelerin yaklaşmasına izin verilmedi, 6 kişi de gözaltına alındı. Çevrede zırhlı araçlar devriye gezdi, binalara keskin nişancılar konuşlandırıldı.

HDP Antalya Milletvekili Kemal Bülbül eylemde bir konuşma yaparak polis ablukasını teşhir etti.

29 Eylül’de de Cumhuriyet Meydanı’nda HDP’li vekillerin yanı sıra emek ve meslek örgütlerinin, CHP milletvekili Ali Şeker’in de içerisinde olduğu kitle toplandı. Polis ablukasına alınan kitle kısa süre sonra polisin saldırısıyla karşılaştı.

Plastik mermi ve biber gazıyla yapılan saldırı üzerine kitle dağıldı ve bir grup ara sokaklara çekilerek yürüyüş düzenledi. Bu sırada HDP’li vekillerin de içerisinde olduğu diğer grup meydana eyleme devam ederken polisler arbede yaşandı.

Polisin saldırısı sonucu yaralanan HDP’li vekil Kemal Bülbül hastaneye kaldırıldı. Saldırıda 10 kişinin gözaltına alındığı öğrenildi. Polis aracında darp edilen gözaltılıların Esenyurt İlçe Emniyet Müdürlüğü’ne götürüldüğü kaydedildi.

Meydanda HDP Grup Başkanvekili ve İstanbul Milletvekili Saruhan Oluç kısa bir açıklama yaparak meslek örgütleriyle birlikte yapılacak açıklamaya yönelik saldırıyı kınadıklarını ifade etti. Oluç, desteğe gelenlere teşekkür ederek “Dayanışmayı daha da büyüteceğiz” vurgusu yaptı.

Direnişler sadece direnenlerle değil, sınıf dayanışması ile güçlüdür!

Eaton'da TİS görüşmesi sonrasında artan işten atma tehditleri, geçen hafta itibari ile saldırıya dönüştü. Son bir haftada kriz, üretimin düşmesi, alınan raporlar üzerinden performans vb. bahanelerle mücadeleci işçilerden başlanarak yüzlerce işçi işten çıkarıldı.

Mücadeleci işçilerin işten atma saldırısına karşı yanıtı direniş oldu. İşçiler yaklaşık bir haftadır fabrika önünde direnişler. İşçiler öncelikle sorumlusu olmadıkları bir krizin faturasını ödemek için direniyorlar. Yanı sıra daha sonrasında yaşanacak işten atma saldırısına karşı içerideki işçi arkadaşlarına direnme yolunu gösteriyorlar. Bu tutum ayrıca, patronların ve yönetimin işten atma saldırısı karşısında işçilerin boynunu büküp gitmek yerine haklarına sahip çıkmanın yegane onurlu yolunu gösteriyor.

Eaton dünya çapında bir Amerikan tekele. Otomotivden elektronik eşya ve enerji sektörüne birçok alanda yatırımları bulunan, dünya genelinde on binlerce çalışanı olan bir tekel. Bugün işten atılan işçilerin yoğun sömürü altında alın terleri ve emekleri ile, Eaton'un dünya çapında bir tekel haline gelmesinde payları var. Kriz var bahanesi ile işten çıkarılan işçilerin neredeyse hepsi bu fabrikada meslek hastalığı kapsamında olmayan bel fitiği hastalığına yakalandı. Eaton patronu ve fabrika yönetimi, kapitalizmin üretim çarkları arasında bu işçilerin posasını çıkardı, şimdi de kapı önüne koyuyor. Bu işçiler raporları kendiliğinden almıyor; Eaton bu işçilerin hepsini sağlığından etti. Sen işçiye sağlığından edecek derecede ağır çalışma koşullarını dayatacaksın, sonrasında da raporu işten atma bahanesine dönüştüreceksin! Bu ancak kapitalist sömürü düzeninde olur. Görünen o ki işten atma saldırısının devamındaki hedef, taşeronlaştırmayı ve kullan at işçiliği kalıcılaştırmaktır.

Güncel olarak Eaton işçilerinin maruz kaldığı ağır çalışma koşulları ve sömürü Çerkezköy OSB cehenneminde hemen hemen her fabrikadan işçilerin yaşadıkları bir sorun. İşten atmalar, İŞKUR üzerinden sağlanan istihdam teşvikleri ile oluşturulan kullan at işçilik OSB'de oldukça yaygın. Hemen hemen her gün bir fabrikadan işçiler patronlar tarafından kapının önüne konularak ödüyor krizin bedelini. İşçiler kriz koşullarında yığınlar

Direnişin büyütülmesi en başta direnişçi işçilerin sınıfsal sorumluluğudur. Eaton direnişçilerinin, mensubu oldukları işçi sınıfının mücadele tarihine uygun bir direniş sergilemeleri bir zorunluluktur. İşçi sınıfının diğer bölüklerinin de ortak tüm sorunların ortadan kaldırılması, sömürünün dizginlenmesi ve sonlandırılması için direnen Eaton işçileri ile sınıf dayanışmasını örgütlemesi acil bir ihtiyaçtır.

halinde işsizler ordusuna dahil edilerek, kapitalistler tarafından açlığın ve yoksulluğun pençesine bırakılıyorlar.

Eaton'da işçilerin bu saldırıya karşı başlattıkları direniş, özünde bu sömürü düzeninin böyle gelip böyle gitmemesi için bir başkaldırıdır. Tam da bu noktada direnişi büyütme, bu direnişin sahiple-nilmesi, direnişle eylemli sınıf dayanışmasının örgütlenmesi tüm işçi ve emekçilerin sorunudur. İşçiler sınıf olarak büyük bedeller ödemiş, direniş barikatlarında mücadele vermiş, tarihini yasaklı grevleri militan mücadelelerle yırtıp atarak yaratmış, azgınca sömürüye maruz kaldığımız fabrikaları işgal etmiş tarihsel bir mücadele geçmişine sahiptir. Elbette direnişin büyütülmesi en başta direnişçi işçilerin sınıfsal sorumluluğudur. Eaton direnişçilerinin, mensubu oldukları işçi sınıfının mücadele tarihine uygun bir direniş sergilemeleri bir zorunluluktur. İşçi sınıfının diğer bölüklerinin de ortak tüm sorunların ortadan kaldırılması, sömürünün dizginlenmesi ve sonlandırılması için direnen Eaton işçileri ile sınıf dayanışmasını örgütlemesi acil bir ihtiyaçtır. İşçiler ancak bir sınıf halinde, tek bir vo-

cut olarak ortak tepki üretebilirlerse sorunlarını çözerler.

Öte yandan Çerkezköy bölgesinde bulunan devrimci, demokrat, ilerici kurumların da direnen işçilerle her anlamda dayanışmayı büyütmesi gerekmektedir. Sınıfın görece durgun olduğu, siyasal gericiliğin işçi sınıfını boğduğu bu dönemde, bu cendereye bir darbe vurmak için de direnen işçilerin sesi soluğu olmak, emekçileri mücadeleyle dayanışmaya çağırarak sınıfsal bir sorumluluktur.

Buradan işçilerin örgütlü olduğu Petrol-İş Sendikası yönetimine direniş sahiplenme ve işçilere öncülük etme yönünde çağrıda bulunmak isterdik. Fakat zaten Petrol-İş İstanbul 1 No'lu Şube bürokrasisi, sözleşme imzalandıktan sonra işçi çıkarma protokolünü 35 işçinin işten çıkarılması karşılığında kabul ederek, kendi safını belli etmiştir. İmza atma nedenlerini ve hesaplarını uzun uzadıya yazmaya gerek yok, burada önemli olan özdür. Sendikanın en başta gelen görevi işçilerin iş güvencesini sağlamaktır. Oysa İstanbul 1 No'lu Şube yönetimi, patronun hedefi bir biçimde mücadeleci iş-

çileri seçerek oluşturduğu çıkış listesini itirazsız onaylamıştır. Genel Merkez yönetimi ise bu durumla ilgili olarak, işçilere "sizlerin arkanızdayız" demek dışında halen hiçbir girişimde bulunmamıştır. "İlkin sorunu şubenizle çözmeye çalışın, sonra biz müdahil oluruz" diyerek, özünde işçileri oyalamaktadır. İşçiler yaklaşık bir haftayı aşan süredir kendi imkanları ile direniyorlar. İşyeri temsilcileri ise içeride çalışan işçilere dışarıda direnen arkadaşlarını karalamakla meşgul.

Tüm sendikaları ağ gibi saran ağırlık düzeninin veya bürokratik anlayışın tutumu ne olursa olsun, direnen işçiler kendi öz güçlerine güvenmelidirler. Zaten sendikaları yaratan da işçilerin direnme iradesidir, sınıf olarak sorunlarına karşı oluşturdukları dayanışma kültürüdür. İşçiler, kimsenin tutumuna bakmadan direnenek, emek ve onurlarına sahip çıkmalıdırlar. Sendikalarına hakim anlayışları ortadan kaldıracak olan da, sınıf çıkarları doğrultusunda mücadele örgütlerine dönüştürecek olan da işçilerin tabandan geliştirecekleri mücadeledir.

TRAKYA'DAN SINIF DEVRİMCİLERİ

“Eaton’da sendika yönetimi ve patron iş birliğiyle işten atıldık”

*Eaton’daki işçi kıyımı üzerine, direniş-
çi bir işçiyle konuştuk...*

- Eaton’da çalışma koşulları nasıl, ne tür sorunlar var?

Eaton’da çalışma koşulları tozlu ve ağırdır. Çalışanların büyük çoğunluğu bel fıtığı ve boyun fıtığından rahatsız. Kanser tedavisi gören arkadaşlarımız bile var. Rapor alan arkadaşlar daha raporu bitmeden işten atıldı. Bir arkadaşımız kalp krizi geçirdi, tedavisi devam ederken işten çıkarıldı. Sebep olarak da ağır iş yapamaz bahanesi ileri sürüldü. Birçok kez yönetim tarafından ödül almış arkadaşımızdı. Eaton, bunun önlemine almayı kârlı bulmuyor demek ki. İşten atma Eaton için daha kârlı galiba.

- Bu işten atma saldırısı ve öncesinde sendika yönetiminin ve sizlerin bir hazırlığı oldu mu?

Sendika yönetiminin herhangi bir hazırlığı olmadı. Bu saldırıya onay verildi. İşçilerin bekleyişlerine rağmen, sen-

dika yönetiminin “rahat olun” sözleri dışında bize bilgi verilmedi. İşten atılma süreci 23 Eylül’de başladı. Öncü işçiler ve raporlu olanlar hedef alındı. Sendika temsilciliği seçimlerinde aday olan arkadaşlarımızı hedef aldılar. İŞKUR’dan aldığımız bilgilere göre 400 civarı arkadaşımız atıldı.

- Patron işten çıkarma saldırısı ile ne hedefliyor, asıl amaç nedir? Bu saldırıyı nasıl bu kadar kolaylıkla uyguladı?

Şube Başkanı Ahmet Baranlı patron vekilleriyle bu süreçleri takip ediyor. Bu sebeple sendika yönetimi fabrikaya istediğini alıncaya kadar istemediğini attırıyor. Toplu İş Sözleşmesi %31 iyileştirme ile sonuçlandı. Aynı zamanda saat ücreti yüksek olan işçileri atıp, yerine İŞKUR ile asgari ücretli işçi alarak, kârına kâr katıyor. Kriz ve daralmadan bahsediyor ama içeride bazı arkadaşlar 12 saat çalışıyor. Patron bu sözleşmeden rahatsız oldu. “Gerekirse 700 kişiyi atarım” demiş. Patron işten atmaları hayata geçirince, sendika yö-

netimi sessiz kalmış, işçilerin karşısında durmuştur. Bu saldırılar TİS kitapçığına aykırı bir biçimde yapılmıştır.

- Sözleşme sonrası işten atmaların sendika yönetimi ile birlikte mi planlandığını düşünüyorsunuz?

Sendika yönetimi, patrona 35 kişilik bir liste vermiştir. Bunları attığın müddetçe diğer çıkarılanlara karşı sessiz kalacağım demiştir. Bu saldırıda sendika yönetiminin parmağı olduğunu düşünüyoruz. Patron ve sendika yöneticileri Silivri’de yemek yiyip bu süreçleri planlamıştır.

- Şu anda nasıl bir süreç işletiyorsunuz? Temel hedef ve talepleriniz nelerdir?

İşe geri dönmek istiyoruz. Temel hedefimiz budur. İşe geri dönene kadar fabrika önünde direnişimizi sürdüreceğiz. Tüm emekçi ve emek dostlarını yanımızda görmek istiyoruz.

KIZIL BAYRAK / TRAKYA

Hiçbir yerde yalnız değiliz!

Türkiye işçi sınıfına merhaba! Çalışma ve yaşam koşullarımız sürekli kötüye gidiyor. Sömürü çarkı her gün daha acımasız dönüyor. Ben daha önce tekstil sektöründe çalıştım. Tekstil sektöründe birebir satış yok, verilen iş var. Gıda ve giyim ticareti sektöründe ise birebir satış söz konusu. Bu da insanın insan tarafından sömürülmesine daha fazla tanık olmama neden oluyor.

Biraz bundan söz etmek istiyorum. Ben şu anda HD Holding’e bağlı HD İskender şubesinde, haftalık 65 saati bulan çalışma koşullarında garsonluk yapmaktayım. Bizlere verilen görev satış yapmak: “Patates alır mısın?”, “İçecek alır mısın?”, “Künefe alır mısın?” Bunların satışını yaptırmak için neredeyse garsonlara izin bile veremeyecekler. Buradaki püf nokta, maliyetini bildiğimiz bir ürünü “müşteriye” çok fazla kâr payı ile satmayı başarmak. Yani onu sömürmeye aracı olmamız gerekiyor. Aynı zamanda bizler de düşük ücretle çalıştırılıyor.

Garsonluk mesleği böyle bir meslek değildir. Tekelleşmiş HD Holding bütün işyerinde bu politikayı uygulamaktadır. HD Holding’in bünyesinde HD İskender, HD Döner, Pidem, Pideko ve Cızgara markaları yer alıyor. En yaygın olanı, Türkiye genelinde 161 tane şubesi olan Pidem’dir. Biz işçilerin sırtından zenginliklerine zenginlik katmaya devam eden bu insanlık dışı sistem için hep beraber her alanda mücadelemizi sürdürmemiz gereklidir.

Her açıdan bizler birebir sömürölme ve sömürme aracı haline geliyoruz. Bunların tamamen bertaraf edilmesi ancak ve ancak sistemin tamamen değişmesi ile mümkün. Bunu başarmak olanlar da biz işçi ve emekçileriz. Biz işçiler birlik olursak her şey insanlık için güzel olur. Acilen yapılması gereken, biz işçilerin örgütlü hareket etmesidir. Ben bu yazıyı Eskişehir’den yazıyorum ama Mersin’deki işçi bu yazıyı okuyup kendinin yalnız olmadığını bilmelidir. Biz işçiler, emekçiler, yoksul köylüler hiçbir zaman yalnız değiliz. Yeter ki işçi olmamızın büyük edasını bilelim.

Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!

Yaşasın işçilerin örgütlü mücadelesi!

ESKİŞEHİR’DEN BİR İŞÇİ

Vem ilaç insan sağlığını hiçe sayıyor!

İşçilerin sağlıksız koşullarda çalışmaya mahkum edildiği Vem ilaç fabrikasında, şikayetler üzerine Sağlık Bakanlığı sözde denetim yaptı. Denetimin ardından fabrika yönetimi göstermelik adımlar atarken, işçiler üzerindeki baskıyı arttırdı.

Çerkezköy Organize Sanayi’de kurulu olan Vem ilaç fabrikasında insan sağlığını hiçe sayan çalışma koşulları mevcut. İşçilerin kullandıkları tuvaletler kırık dökük. İşçilere verilmesi gereken iki çift kıyafet verilmemekte, terlenirse de, kirli de olsa, yırtık da olsa tek kıyafetle çalış-

ılıyor, yenisini veya ekstrasını almak için epey uğraşmak gerekiyor. Aynı şekilde fabrikanın sorumluluğu dahilindeki terlikler de verilmemekte. İşçiler genellikle kendi getirdikleri terlikle her alana girebiliyor. “Önlem” olarak galoş takılmakta, fakat her alanda aynı galoşla doluşmak zorunda bırakılan işçiler çok sık kaymakta ve iş kazası geçirmekte. Fabrikada bu sene başında bir işçi cinayeti yaşandı.

Vem ilaç’ta yemekler ise çok kötü durumda. İşçilerin belirttiğine göre yemeklerin içinden jilet damla birakılarak her-

türlü madde çıkmakta.

İşçilerin şikayeti üzerine Sağlık Bakanlığı’ndan denetime gelindi ve fabrikada mikrop bulundu.

Bu sorunları Petrokimya İşçi Birliği sayfasında dile getiren Vem ilaç işçileri patronunun baskılarına maruz kaldı. İşçilerin giysi dolapları arandı, kimi özel eşyaları çöpe atıldı, telefonlar karıştırıldı vb...

İşçiler, patronun fabrikada mangal yaparak, ayakkabılık koyarak, tuvaletleri düzelterek göz boyamaya çalıştığını ifade ettiler.

Petrol-İş İzmir Şube’de neler oluyor?

Petrol-İş İzmir Şube’de bir süredir gündemde olan tartışmalar, sendikal bürokrasinin sınıf hareketinde yarattığı tahribatı bir kez daha gözler önüne serdi. Şube başkanı Orhan Zengin’in fabrika servis şirketini değiştirme çabaları ile başlayan süreç, temsilcilerle işçilerin tepki göstermesinin ardından TPI işyeri baş temsilcisinin görevden alınmasıyla devam ediyor.

Son yapılan Genel Kurul, otuz yılı aşkın süre şube başkanlığı koltuğunu bırakmayan, kendine muhalif işçileri işten attıran, sözleşmeleri patronla içkili mekanlarda bağlayan, bahsi geçen servis şirketi Kemtaş’a Petrol-İş’in örgütlü olduğu fabrikalarda ihale kazandırarak kendisi de bundan nemalanan eski başkanın bu sebeplerle devrilmesiyle sonuçlanmıştı. İşçilerin haklı öfkesiyle koltuktan indirilen başkanın koltuğuna, “demokrasi” vaatleriyle, onun sağ kolu olan Orhan Zengin oturdu. Bugün yaşananlara baktığımızda, değişen tek şeyin başkanın ismi olduğu görülüyor. Şubeye bağlı en kalabalık fabrikalar olan TPI temsilcileri ve Şube Başkan Yardımcısı Mustafa Örgen, gerici çıkarlar amacıyla başlatmış olsalar da şubede yaşanan haksızlık ve yolsuzlukların ortaya saçılmasına vesile oldular.

Eski şube başkanından devralınan sendikal anlayış, işçilerin deyimiyle “aile şirketi” olarak, yeni Şube Başkanı tarafından sürdürülüyor. Orhan Zengin seçimlere “Demokratik bir sendika”, “Eleştirenler baş tacımızdır”, “Kimse işten atılmayacak” diyerek girmişti. Seçilmesinin ardından “İzmir Şube’ye bu kadar demokrasi yeter” diyerek işçi

tehdit eden, TPI sözleşmesinde işçilere grev yapmanın zararlarını anlatarak mücadelenin önüne geçen, yolsuzluklarını ortaya çıkaranları tehdit eden, görevden alan biri olduğu çok geçmeden ortaya çıktı. Tüm bunlar Orhan Zengin şahsında açığa çıkan sendikal anlayış ve bürokrasi tartışmasını yeniden gündemleştirdi.

Bu tartışmalar, işçi sınıfının karşı karşıya kaldığı engelleri, sendikal bürokrasinin ne derecede köklü olduğunu, işçilerin bu durumu yer yer olumlayarak-kabul ederek tablonun bir parçası haline geldiklerini gösteriyor. İşçilerin mücadeleye olan uzaklıkları ve çekinceleri aynı tabloyu besleyen en önemli etken olarak öne çıkıyor.

Şube yönetimi ve temsilcilik gibi görevleri “işçiye hizmet” olarak nitelendirilen bu anlayıştan “görevli”ler, “hizmetin karşılığı” olarak servis şirketinden para

kazanmayı da yönetimin istediği kişiyi atayıp, görevden almasını da olağan sayıyorlar. Keza sözleşme dışı para almak-tan hususi araç tahsis edilmesine değin sendikal mücadeleyle yakından uzaktan alakası olmayan bir dizi yolsuzluğu yapmakta sorun görmüyorlar. Buna rağmen işçilerin sessizliği ve bu anlayışla hesaplaşmaması düzenin böylece sürüp gitmesine yol açıyor.

Sendikaların aile şirketi gibi yönetilmesine karşı sınıf mücadelesini yükselten; hükümetin sınıfa yönelik çok yönlü saldırılarına karşı cevap üretmek eyleme geçirebilen; tabanın söz-yetki-karar sahibi olduğu; başkanlık ve temsilcilik gibi görevlerin tabanın iradesinin temsilinden başka bir özelliğinin/ayrıcılığının olmadığı bir sendikal anlayışı ancak işçilerin kendisi hakim kılabilir. Bunun için öncü-mücadeleci işçilere büyük görevler düşüyor. Fabrikalarda her bölümde ken-

dini var edebilen komiteler kurmak, bu komitelerde sınıf bilincini oluşturacak eğitimler yapmak, örgütlülüğü ve birliği güçlendirmek, fabrika içindeki sorunlar-da veya sendikanın tamamını ilgilendiren konularda taban iradesini hakim kılmak gerekiyor. Tüm bunlar için ve örneğin kıdem tazminatının gaspı gibi saldırılara karşı kararlı şekilde mücadeleyi örgütlemek sendikal bürokrasiyi alaşağı etmenin tek yoludur.

İzmir Şube özelinde TPI, TETRAPAK ve DYO işçileri bugün yaşadığımız sorunları aşmak, sendikaların genelinde bu mücadeleyi çizgiyi hakim kılmak için adım atmalıdırlar. Türkiye sendikal hareketine sirayet etmiş bu durumu parçalamak, sendikal bürokrasiyi ortadan kaldırmak, sermayedarlar ile yüz yıllardır süren sınıf mücadelesinde sömürünün sonlandırılması için olmazsa olmazdır.

İZMİR'DEN SINIF DEVRİMCİLERİ

Özçelik-İş’in satış taslağı ortaya çıktı!

Metal TİS sürecinde Türk Metal ve Birleşik Metal-İş, metal işçilerinin istek ve beklentisinin çok gerisinde olan taslaklarını açıklamıştı. İçinden geçilen ekonomik krizin yükünün her geçen gün arttığı, metal şirketlerinin kârlarını korumak bir yana arttırdıkları böylece bir dönemde açıklanan taslaklar haklı olarak tepkiyle karşılanmıştı. Metal işçileri, MESS’in ne vereceği değil, metal işçilerinin haklı ve meşru talepleri üzerinden taslakların revize edilmesi istemini

yükseltmişti.

Tüm bunlar olurken, yetkili üçüncü sendika olan Özçelik-İş üç maymunu oynamaya, TİS süreci yokmuş gibi davranmaya özel bir gayret harcamıştı. Metal işçilerinin çalışma ve yaşam koşullarını zerre kadar umursamayan Özçelik-İş, önemli bir dönemde yaşanan TİS sürecini gündemine almaktansa, hükümet yandaşlığı yapmayı kendine görev edinmiş durumda. 8 Ekim’de MESS ile masaya oturacak Özçelik-İş, hâlâ resmi olarak

TİS taslağını açıklamamış durumda.

Sır gibi sakladıkları satış taslağı ortaya çıktı. Türk Metal’in taslağının hemen aynısı olan taslağın saklanması ne deni de bu vesileyle daha iyi anlaşıldı. İşçilere gönderilen ve MİB’in ulaştığı taslakta net bir ücret talebi dahi yok. İşçilerin aktardığına göre Özçelik-İş, sosyal haklar ile birlikte %26’lık artış istiyor. Sonraki 6 aylık dönemlere ise sırasıyla enflasyon+2, enflasyon+1 ve enflasyon+1 talep ediyor.

MİB MYK Ekim ayı toplantısı sonuç bildirgesi:

“Kazanmak için safları sıklaştıralım!”

MİB MYK Ekim ayı toplantısını gerçekleştirdi. Ekonomik krizin derinleştiği, artan hak gasplarının yanı sıra ağırlaşan çalışma ve yaşam koşulları karşısında metal işçisinin ihtiyaçları ve mücadelesi masaya yatırıldı. İçinden geçilen Metal Grup TİS süreci bu değerlendirmeler ışığında ele alınmaya çalışıldı. Gerçekleştirilen değerlendirmeleri ve alınan kararları işçi sınıfımızın bilgisine sunarız.

-Halihazırda ülke derin ve çok yönlü bir kriz sürecinin içinden geçmektedir. Ekonomik kriz ile ülke içinde ve dışında yaşanan siyasal krizler birbirini bütünlemede, giderek tabloyu daha ağır bir içeriğe kavuşturmaktadır. Tüm bu gelişmeler güncel yaşamın bütününe doğrudan etkilemekte, belirlemektedir.

-İçeride ve dışarıda yaşanan siyasal krizler, işçi sınıfına gerici-şoven propaganda olarak geri dönmektedir. İçeride etnik, dinsel ve mezhepsel ayrımlarla sınıf ve emekçi kitleler birbirine düşürülürken, yapay ayrımlar körüklenirken diğer yanda yanı başımızda kardeş halklara karşı düşmanlık tohumları ekilmektedir. Kirli manipülasyonlarla gerçekler karartılmaya, işçi ve emekçilerin bilinçleri bulandırılmaya çalışılmaktadır. Bu yolla sermaye düzeninin ve AKP'nin çıkarlarına dolgu malzemesi olmamız istenmektedir.

-Bu tabloyu ekonomik kriz ve kriz eksenli dayatılan sosyal yıkım saldırıları izlemektedir. Hemen her geçen gün yaşam koşulları ağırlaşırken, vergilerle, iğneden ipliğe her şeye gelen fahiş zamlarla belimiz bükülmekte, ücretlerimiz giderek erimektedir. Kıdem tazminatının gaspı hazırlıkları, ekonomi programları, mecliste bekleyen sosyal yıkım saldırıları, elimizde ne kaldıysa hepsini almayı hedeflemektedir. Çalışma koşulları ağırlaşmakta, işsizlik derinleşmekte, krizin faturası her yolla işçi sınıfının sırtına yığılmaktadır. Kopartılan onca yaygaraya rağmen patronlar, hükümetin de yardımıyla krizi fırsata çevirmektedirler. Fonların yağması, vergi indirimleri, teşvikler peşi sıra gelmekte, şirketlerin kâr oranları korunurken kimi şirketler ise kârlarını artırmaktadır.

Bu tabloda çıkış ancak işçi sınıfının topyekûn mücadelesi sayesinde olanaklı olabilir. Birliğimiz, karşıımızda bulunan sermaye düzenine ve onların temsilcile-

rine karşı metal işçilerini, birliğini kurmaya ve sınıfsal çıkarları etrafında örgütlü mücadelesini güçlendirmeye çağırmaktadır.

-Toplantının bir diğer başlığı Eylül ayında gerçekleştirilen MİB Türkiye Meclisi'nin değerlendirmesi olmuştur. Birçok il ve fabrikadan, farklı sendikalara üye işçilerin katılımıyla gerçekleştirilen meclis çalışmaları başarıyla sonuçlanmıştır. MYK'mız, meclis tartışmaları ve değerlendirmelerini tekrar onaylamaktadır.

-Metal Grup TİS sürecinde taslaklar metal işçisinin ihtiyaçlarından ve beklentilerinden uzak bir temelde hazırlanmış ve MESS'e sunulmuş bulunmaktadır. İlk görüşmelerin Ekim ayının ilk haftası itibarıyla başlayacağı ifade ediliyor. Türk Metal'in sendika ağalarının şovuna dönüştürdüğü taslak açıklama toplantıları, taslağın kendisi gibi tam anlamıyla fiyaskodur.

Birleşik Metal-İş ise bir kez daha göstermelik toplantılar ötesine geçememiş, üyelerinin iradesini yok saymış, tabanın beklentisine yanıt üretmeyen bir taslağı MESS'e sunmuştur. Çelik-İş ise hâlâ TİS süreci yokmuş gibi davranmaya devam etmektedir. MYK'mız bir kez daha taslakların geri çekilmesi gerektiğinin altını çizmektedir. MESS'in neyi ne kadar vereceği değil, haklı ve meşru istemler temelinde, metal işçilerinin onayına sunularak taslakların revize edilmesi gerek-

tiğini belirtmektedir. İnsanca yaşamaya yetecek ücret, sözleşmenin 2 yıllık olması, 7 saatlik işgünü 35 saatlik çalışma haftası, kesintisiz iki günlük hafta sonu tatili, esnek-taşeron çalışmanın yasaklanması, ikramiyelerin ve sosyal hakların maaşlardan ayrı ödenmesi, işçi güvenliği önlemlerinin artırılması, %15'lik vergi diliminin üzerinde yaşanacak kesintilerin patronlar tarafından karşılanması vb. talepler öne çıkmaktadır.

Bunu başarmak metal işçisinin elindedir. Metal işçileri inisiyatifli eline almalı, taleplerin revize edilmesinden sürecin örgütlenmesine kadar tüm aşamalarda söz ve karar sahibi olmalıdır. MYK'mız vakit kaybetmeksizin metal işçilerini fabrika fabrika birliğini kurmaya, onları güçlendirmeye ve fabrikalar arasında iletişimini kurmaya çağırılmaktadır. Bu MESS ve AKP'nin olası engelleme ve grev yasakları karşısında taleplerimizi kazanabilmek için olduğu kadar, sendikaların başına çöreklenmiş ağalar takımına karşı da acil bir ihtiyaçtır.

-MYK'mızın bir diğer gündemi fabrikalardan yansıyanlar olmuştur. Metal işçisi saflarında çalışma ve yaşam koşullarının ağırlaşmasıyla paralel öfke de artmaktadır. TİS süreci ve sendikal bürokrasinin tutumları bu öfkeyi güçlendirmekte, sendikaları işgal eden ağa takımını söküp atmak için olanaklar biriktirmektedir. Farklı birçok fabrikadan yansıyan somut gelişmeler bunu göstermektedir. Metal işçi-

leri geçmiş mücadele deneyimlerinden bu gözle de yararlanarak, önümüzdeki dönem için dersler çıkartmalı, metal işçisinin mücadelesi önünde temel engellerden birisi olan sendikal bürokrasiye karşı örgütlü gücüyle mücadeleyi güçlendirmelidir.

-Birleşik Metal-İş genel kurullar süreci içinde. Şube genel kurullarının ardından genel merkez genel kurulu önümüzdeki aylar içinde toplanacak. Koltuk hesaplarına endeksli genel kurullar bir muhasebe alanlarına çevrilmeli, metal işçisinin mücadelesinin ihtiyaçlarının tartışıldığı kürsüler haline getirilmelidir. MYK'mız Birleşik Metal-İş üyesi işçileri TİS sürecinin içinden geçtiğimiz şu günlerde öne çıkmaya, inisiyatif almaya ve sendika ağalarıyla hesaplaşmaya çağırılmaktadır.

-Yürütülen tartışmalar ve alınan kararlar üzerinden MYK'mız bu süreci bir dizi aracın bir arada kullanıldığı bir çalışma dönemi olarak planlamaktadır. Metal işçilerini uyaran, bilinçlendiren, yol göstermeye çalışan bildiriler, afişler, yayınlar kullanma kararı almıştır. Metal İşçileri Bülteni'nin yeni sayısının gündemleri oluşturulmuş, iş bölümü yapılmıştır.

Bu vesileyle metal işçilerini bir kez daha kenetlenmeye, MİB ile iletişimini güçlendirmeye ve kazanmak için kararlı bir mücadeleye hazırlanmaya çağırıyoruz.

METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ
MERKEZİ YÜRÜTME KURULU

Birleşik Metal-İş bürokrasisinin son dönemdeki pratiğine dair birkaç hatırlatma!

Devriminin ve sosyalizmin sesi Kızıl Bayrak gazetesi, merhaba. 34. sayınızda metal sektöründe başlayan Grup Toplu İş Sözleşmesi sürecinin Birleşik Metal-İş Sendikası'nı (Birleşik Metal-İş) kesen yönlerini inceleyen yazınız üzerine düşüncelerimi ifade etme ihtiyacı hissettim.

Birleşik Metal-İş bürokrasisi, 2012 yılından bu yana sınıf işbirlikçisi sendikal anlayışa evrilme yönünde hızla mesafe almış bir şebekedir. 2012 yılında Bosch işçilerinin Türk Metal esaretinden kurtulma mücadelesini orta yerde bırakmasıyla, bu yolda deyim yerindeyse bir sıçrama yapmıştır.

Bu sürecin önemli görülebilecek kritik dönemlerini biraz hatırlatmak istiyorum. 2013 yılında tüm ülkeyi saran Gezi Direnişi patlamadan 4 gün önce Birleşik Metal-İş yönetimi, "Fotokopi sözleşmeye imza atmayacağız. 5 Haziran'da greve çıkacağız" açıklaması yapmıştı. Bu esnada Gezi Direnişi patlak vermişti. Daha iyi bir sözleşme imzalamanın ülke genelinde koşulları varken, ancak burjuva sınıfın çıkarlarını düşünen bir anlayış oldukça kötü olan sözleşmeyi imzalayabilirdi. Nitekim öyle de oldu. Sessiz sedasız fotokopi sözleşmeyi 3 Haziran'da imzaladılar. Sonrasında çokça altı çizilen "Gezi'de işçi sınıfı bir sınıf olarak yoktu" değerlendirmesine büyük bir katkıda bulunan bu sendikal anlayışın bunu bilinçli yapmadığını düşünmek biraz saflık olur. Evet, Gezi Direnişi gibi özgürlüğün kapılarını aralayan bir hareket fabrikalara yayılsaydı, patronların ve sendika ağalarının işleri hiç kolay olmayacaktı.

2014 yılında Greif işgalinde işçi temsilcilerinin arkasında zorla duran ve yüzlerindeki ifadeden çok şey anlaşılan Birleşik Metal-İş ağalarının görüntülerine bakmak bile yeterli aslında.

2015 Ocak grevinde hükümet temsilcileri ile yaptıkları görüşmelerin tanıklarının ortaya koyduğu ve inkar edilmeyen "Grevi yasaklayın!" aklını verebilecek kadar sınıf işbirlikçisi zemine kayan bir bürokratik şebekedir söz konusu olan. Öyle ki yasağa karşı "Greve devam edelim" diyen işçileri devlet zoruyla korkutacak kadar düşmüşlerdir bu süreçte. Grev çadırlarını gece vakti gizlice fabrika önlerinden kaldıran sendika yöneticilerinden bahsediyoruz. Greve devam etmek isteyip de sendika yöneticileri tarafından

Sınıf mücadelesini belli sınırlarda tutma çabası içinde olan, kriz sürecinde HT Solar'da olduğu gibi patronların ağzıyla konuşan bir sendikal anlayışa anlam yüklerken dikkatli olmak gerektiğini düşünüyorum. Bahsi geçen işyeri komiteleri ve eğitim programlarının bürokrasinin tam denetimi altında olduğunu akıldan çıkarmayalım.

zorla işbaşı yaptırılan Cengiz Makina işçilerini kimse unutmamasın.

Metal Fırtınası'nda işçilerin hiç gündeminde yokken bir anda "Biz de varız" diyerek güçlü bir taban hareketi olan Renault fabrikası şahsında Metal Fırtınası'nın ruhunu denetim altına almak ve ortadan kaldırmak için işçilerin karşısına çıkan bir sendikal anlayıştan bahsediyoruz. Metal Fırtınası'nın ürünü olan TO-MİS sendikasını etkisizleştirmek için kurulan masalarda yer alma utancı bunlara aittir. Birleşik Metal-İş bürokrasisi düzenle öyle köklü ilişkiler içinde ki her zaman denetim görevini sadıkça yerine getirdiği gibi patronların istemediği tek bir çıkışı bile kalmamıştır. 2017'de Renault işçileri, sendikal yetkiler alınmadan önce, "İyi bir sözleşme taslağı hazırlayın toplu istifa ile size geçelim" demelerine rağmen Birleşik Metal-İş ağları kıllarını bile kıpırdatmamışlardır.

Muhalef seslerin yükseldiği fabrikalarda sendika temsilcilerinin başlarına gelenleri burada uzun uzadıya anlatmayacağım. Şu kadarıyla yetineyim: İhanet, kumpas, patronların sesi olma, işten atırma, işle tehdit etme vb. hepsine başlayan bir sendikal çeteden bahsediyoruz.

ruz.

Uzatmadan; Türk Metal ile imzaladıkları "centilmenlik" anlaşması ise geldikleri durumun altını kalın ve net çizgilerle çiziyor. Uzlaşmacı-icazetçi çizgi, yerini ihanetçi-işbirlikçi bir kimliğe bırakmış durumda.

Mektubumun asıl konusuna gelince... Bahsettiğim yazıda bir kafa karışıklığı gördüm. Taslak hazırlama sürecinin işletilmesi noktasında ortaya konulan haklı belirlemelerin olduğu yerde, "Birleşik Metal-İş birçok sendikada var olmayan işyeri komiteleri, Merkez TİS Komisyonu, Bilim ve Danışma Kurulu gibi mekanizmalara sahip. Taslakların hazırlığına işyeri komiteleri ile yapılan eğitimler ve taslak hazırlık toplantıları ile başlanıyor. İşyeri komiteleri, fabrikalardan işçilerin talepleri doğrultusunda taslak önerilerini hazırlıyor" denilmesini bir yere oturtamadım.

Devamında, sınıf mücadelesini belli sınırlarda tutma çabası içinde olan, kriz sürecinde HT Solar'da olduğu gibi patronların ağzıyla konuşan bir sendikal anlayışa anlam yüklerken dikkatli olmak gerektiğini düşünüyorum. Bahsi geçen işyeri komiteleri ve eğitim programları

nın bürokrasinin tam denetimi altında olduğunu akıldan çıkarmayalım. İşyeri komitesi dedikleri yapının, "Sen gel, sen gel" denilerek seçildiğini herkes biliyor. Düzen partisi CHP'de ne kadar demokratik bir işleyiş varsa bu sendikada da o kadar var. Türk Metal'in süreci yönetim biçimine bakarsanız, paralelliği rahatlıkla görebilirsiniz.

Tarih akıp gidiyor. Hiçbir şey yerinde saymıyor. Birleşik Metal-İş ise bu değişimden olumsuz da olsa payını alıyor. Dün konuştuğumuz taktik ifadeler bugünün güncel tablosuna uymuyor. Metal Fırtınası bize çaresiz olmadığımızı gösterdi. "Sendikalarımız esaret altındaysa biz işçiler çıkar sorunlarımızı çözeriz"i gösterdi.

Şimdi bu sözleşme sürecinde de kim ne derse desin, ne kadar gizlemeye çalışırsa çalışsın, masanın bir tarafında şer ittifaklarının korkulu rüyası MİB var. Orada işçi iradesi var. Orada üretimden gelen güç var. İşçilerin nasırlı yumruğu var. Ne yapıp edip rüyalarını gerçeğe çevirme sorumluluğu ise öncü MİB'li metal işçilerinde.

ÇERKEZKÖY'DEN MİB'Lİ BİR İŞÇİ

Yeni Ekonomi Programı:

Daha fazla yoksulluk, sefalet, kölece çalışma koşulları!

Damat Albayrak, YEP programını açıkladı. Bundan önceki gibi bu program da işçilerin sorunlarını çözmek bir yana patronları kurtarma, faturayı bizlere kesme programıdır.

Tutmayan hedefler, düşmeyen enflasyon ve işsizlik rakamları, artan vergiler, iğneden ipliğe her şeye gelen fahiş zamlar...

YEP, önceki gibi kriz içerisindeki patronları krizden kurtarmak ya da krizi

patronlar için bir fırsata çevirme programından başka bir mana içermemektedir.

İçerisindeki argümanlar da artık eskimiştir. Bu argümanlara artık çocukları dahi inandırmak güç. Ancak kıdem tazminatı gibi önemli bir hakkımızı gasp etmek gibi bir gaye hala korunuyor. Buradaki ısrar sürdürülüyor.

Diğer taraftan vergi sistemini değiştireceğiz diye yine toplumun emekçi kesim-

lerinin üzerine yeni vergiler yıkmaya çalışıyor. YEP'in hedefinde ayrıca esnek çalışmanın daha da yaygınlaştırılması, patronlara teşviklere devam edilmesi, işsizlik fonunu patronlar tarafından yağması, SGK talanının sürmesi ve zorunlu BES'in yaygınlaştırılması var.

YEP'in yenisi ile eskisiyle, CB Kalkınma Planı'ndan, Yatırım Ortamını İyileştirme Bildirisi'ne kadar bütün hedef,

sermayeyi büyütme, işçiyi daha ağır koşullara mahkum etmektir.

Metalde toplu sözleşme görüşmelerinin bile ağırdan alınmasının altında yatan sebeplerden birisi budur. Metal patronları yeni yasama döneminde kendileri için hükümetin hazırladığı paketleri görmek

istiyor. Sözleşme sürecinde atacağı adımları buna göre belirlemek istiyor.

Metalde masaya oturan sendikalar ise sadece kendi koltuklarının dertlerine düşmüşler.

Metal işçisi kardeşler!

YEP, bir kez daha biz işçilere bir gerçekliği tüm açıklığıyla gösteriyor. Patronlar ve AKP iktidarı, krizin faturasını biz işçilere yıkmaya çalışıyor. Bu YEP; satışlarla, YHK darbeleri ile süregelen işçi düşmanlığının devamıdır.

Tabloyu ve sonucu belirleyecek olan ise metal işçisi olacak!

Metal işçisinin, herkesin gözünün kuşağının onlarda olduğu bu dönemde, sözleşme kapsamında haklarına sarılması ve satış sözleşmesini engellemesi tüm bu gidişatı değiştirebilir. Bu güç metal işçisinde fazlasıyla var.

Metal işçisi yanı başında çalıştığı işçi kardeşleri ile kenetlenerek, sendikal ihanetleri boşa çıkartıp, herkes için örnek bir mücadele süreci örgütleyebilir. Krizin faturasını, sosyal yıkımı ve satış sözleşmesini engelleyebilir.

METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

İzmir İşçi Kurultayı çağrıları

"Birliğimiz gücümüzdür!, Birleşik sınıf hareketi için ileri!" şiarıyla Aralık ayında yapılacak kurultay için çağrılar, Ağustos ayından itibaren afiş ve bildirilerle, hazırlık toplantılarıyla devam ediyor.

ÇİĞLİ'DE KURULTAY HAZIRLIK TOPLANTISI

Kurultayın yerel ayaklarının oluşturulması için de çalışmalara hız verildi ve bu kapsamda ilk toplantı 24 Eylül'de Çiğli'de gerçekleşti. İzmir İşçi Kurultayı'nın amacı üzerine sohbet edilerek, önümüzdeki dönem sermayenin saldırıları, krizin sonuçları ve kıdem tazminatına dönük saldırılar aktarıldı ve birlikte mücadele etmenin önemine vurgu yapıldı. Ayrıca yerle özgü tartışmalar yapıldı ve Aralık ayında yapılacak kurultay öncesinde Çiğli'de geniş bir tanıtım toplantısı yapma kararı alındı. İzmir İşçi Kurultayı çağrıları hem de Çiğli'de yapılması planlanan kurultay hazırlık toplantısı için fabrikalar, şantiyeler ve mahallelerde bildiri dağıtımları üzerinden planlama yapıldı.

ÇAĞRILAR DEVAM EDİYOR

Kurultay çağrıları 24 Eylül Salı günü akşam 17.00-18.00 arası Çiğli Belediyesi önünde bildiri dağıtılarak emekçilere taşındı. Aynı zamanda vardiya dönüşündeki demir çelik işçilerine bildiriler ulaştırıldı. Krize, kıdem tazminatının gaspına karşı mücadele çağrısı yapıldı.

27 Eylül Cuma günü de sabah 07.00'de Menemen üstgeçitte demir çelik işçilerine bildiri dağıtımı yapılarak mücadele çağrısı taşındı. Ayrıca Bornova'da "Krizin bedelini patronlar ödesin", "Güvencesiz çalışmaya ve kölelik düzenine karşı birleşelim", "Kıdem tazminatının gaspına, BES'in zorunlu kılınmasına, adaletsiz vergi düzenine karşı birleşelim" şiarlarının yer aldığı, "İzmir İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi" imzalı afişler yapıldı.

Arçelik'te Koç-Türk Metal işbirliği: Yüzlerce işçi kapı önüne konuldu

Ankara Sincan'da kurulu Arçelik fabrikasında sözleşme süresi dolan yüzlerce işçi kapı önüne konuldu.

26 Eylül Perşembe günü sözleşmeli 360 işçinin işten çıkarıldığı öğrenildi. Bir grup işçi işten çıkarma üzerine fabrika önünde oturma eylemi yaparak kıyım tepki gösterdi. Arçelik yöneticileri eyleme para cezası tehdidiyle karşılık verirken Türk Metal ise saldırıya göz yumdu.

Sendika yetkililerinin işten çıkarmaya karşı bir şey yapmayacaklarını bildirdiği kaydedildi.

TİS süreci öncesinde yüzlerce işçinin ekmeğinden edilerek kadrolu işçilere korku salınmaya çalışıldığını belirten Sincan İşçi Birliği, Türk Metal-Koç arasındaki kirli işbirliğine şu ifadelerle dikkat çekti:

"İşte bu tablo, mikrofonu her gör-
duğünde gelir adaletsizliklerin, sosyal

adaletsizlikten dem vuran Koç ağalarının gerçek yüzüdür. İşte bu tablo, işçiye 'sizin için her şeyi yaptık' diyen ama yaptığı şey çıkış listesi hazırlamaktan başka bir şey olmayan Türk Metal çetesinin işbirlikçiliğinin resmidir.

Koç-Türk Metal kirli işbirliği devam ettiği sürece biz işçilere gün yüzü yok!

İnsanca ve onurlu bir yaşam için bu kirli işbirliğini yıkacağız!"

Yeni Ekimler ve so

*Yitişimizin birinci yılında **Teslim De-mir** yoldaşı bir kez daha derin bir sevgi ve saygıyla anıyoruz... Burada yeniden yayınladığımız metin, yoldaşın Ekim Devrimi'nin 100. yılı etkinliği için kaleme aldığı ve bizzat yaptığı konuşmadır...*

Sevgili yoldaşlar, değerli dostlar,

Büyük Ekim Devrimi'nin 100. yıldönümündeyiz. İnsanlık tarihinde yepyeni bir sayfa açan bu büyük evrensel tarihi olayı, komünistler olarak "Gelecek mutlak sosyalizm!" şiarı altında bir etkinlikle kutluyoruz. Ekim Devrimi'nin 100. yılını coşkuyla kutlarken, partimiz TKİP'nin 30. Yıl Konferansı'nın da başarıyla toplandığını öğrenmiş olmanın sevinci ve heyecanı içindeyiz.

Büyük Ekim Devrimi'nin 100. yılını ve partimizin 30. Yıl Konferansı'nı kutlamanın coşkusuyla sizleri partimizin Yurtdışı Örgütü adına en içten devrimci duygularıyla selamlıyorum.

PROLETARYANIN BENZERSİZ ZAFERİ

Sosyalist Ekim Devrimi proletarya için tartışmasız olarak tarihsel bir zaferdi ve yeni bir tarihsel dönemin, kapitalizmden sosyalizme geçiş döneminin başlangıcıydı. Proletarya devrimleri çağını başlatan bu devrim, tüm dünyada büyük yankılar yarattı. Ekim Devrimi'nin büyük fırtınaya dönüşen etkisi altında kıta Avrupası yıllarca süren bir devrimci çalkantılar dönemi yaşarken, sömürge ve yarı- sömürge ülke halklarının emperyalist köleliğe başkaldırısı da hızlanmıştı. Batı'nın devrimci işçi sınıfı ile Doğu'nun uyanış içindeki ezilen halkları arasında emperyalizme karşı sağlam devrimci köprüler kuruluyor ve Ekim Devrimi birleştirici bir eksen rolü oynuyordu.

Bolşevik Parti'nin başarılı önderliği altında birleşen Rusya proletaryası, yoksul köylülüğün ve öteki uluslardan emekçilerin de desteğini kazanarak önce ortaçağın güçlü kalesi olan çarlığı silip süpürdü. Ardından iktidara tırmanan burjuvaziye de ezerek, Paris komünarlarının kısa ömürlü deneyimi dışta tutulursa, insanlık tarihinde çığır açan ilk işçi iktidarını kurdu. Böylece her türlü sömürünün, baskının ve eşitsizliğin temeli olan "kutsal özel

mülkiyet" tekeli kırarak, insanın insana kulluğuna son vermenin yolunu açtı.

Ekim Devrimi, 1914 yılında ilk emperyalist dünya savaşının büyük yıkım ve dehşetiyle tanışan insanlığa, emperyalist savaşı durdurma yoluyla o dönem için acil ve yaşamsal olan barışı sağladı. Toprak köleliğine son vererek, yoksul ve topraksız köylüleri toprağa kavuşturarak onları özgürleştirdi. "Halklar hapishanesi" olan çarlık Rusya'sında ulusal köleliğe son verilerek, ezilen bağımlı ulusların eşit ve özgür uluslar haline gelmelerinin yolu açıldı. Tüm köle uluslara her alanda ve her bakımdan tam hak eşitliği sağlandı. Cins olarak ezilen, sömürülen ve horlanan kadının kölelikten kurtulmasının yolu açıldı. Özgürleşerek toplumsal yaşamın her alanına kazanılan kadınlar toplumun saygın bireyleri haline geldiler. Zincirlerinden boşalan insan emeği tarihin o güne kadar tanık olmadığı mucizeler yarattı. Sovyet ülkesi bir uçtan bir uca modern bir sanayi ile donatıldı. Eğitim, sağlık, ulaşım ücretsiz hale geldi vb. Emperyalist gericiliğin devrimci süreçlere yanıtı olan ve ikinci emperyalist paylaşım savaşına da yol açan faşizm belasını da Sosyalist Sovyetler Birliği ve komünistlerin önderliğinde savaşan Avrupa halkları tarihe gömdü.

Ekim Devrimi'nin açtığı çığır içinde dünyadaki devrimci fırtına on yıllar boyunca devam etti. Halklar devrim, ezilen uluslar ise kurtuluş için savaştı, halk devrimleri ve milli kurtuluş devrimleri birbirini izledi. 20. yüzyıl bir devrimler yüzyılı oldu. Ekim Devrimi önünü açtığı tüm öteki devrimlerden farklı olduğu gibi, teorik ve pratik olarak halen de aşılamayan en ileri proleter devrim örneği olarak kaldı.

Bunun içindir ki onun ilke ve idealleri hâlâ dipdiri, canlı, güncel ve yaşamsaldır.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi 2009'da kurulmuş TKİP III. Kongresi

BUNALIMLAR, SAVAŞLAR, DEVRİMLER DÖNEMİ

Kapitalizm bunalımlarla birlikte savaşlar ve devrimler üretiyor. 20. yüzyılın tarihi bunu kanıtlamış bulunuyor. Şimdi yine günden güne şiddetlenen bir bunalımlar ve kendini bugünden bölgesel çapta gösteren savaşlar dönemi içindeyiz. İktisadi krizin, emperyalist rekabet, saldırganlık ve savaşların, ulusal ve etnik

boğazlaşmaların yanı sıra sınırsız ve insafsız bir kapitalist sömürü ve yağmanın bir sonucu olarak insanlık ve doğa büyük yıkımlarla karşı karşıya gelmiş durumda. Dünya ölçüsünde toplumsal eşitsizliklerin her alanda vardığı düzey, servet-sefalet kutuplaşmasında oluşan uçurum dehşet verici boyutlara ulaşmış bulunuyor.

Özetle kapitalizm insanlığı ve doğayı hoyratça sömürüp yağmalamaya devam ederek toplumsal sorunları daha da ağırlaştırıyor. Hiçbir sorunu çözemediği gibi onlara sürekli yenilerini ekliyor. Bunun için de sadece insanlık ve canlı yaşam değil, gezegenimiz de büyük bir tehlikeyle karşı karşıyadır. Kapitalizm, dün olduğu gibi bugün de sömürü, baskı, ezilmişlik, işsizlik, açlık ve yoksulluk, eğitimsizlik, konutsuzluk, sağlık hizmetlerinden yoksunluk, ırkçılık, faşizm ve savaşlar üretmeye devam ediyor. Bunun içindir ki yaygın ve zengin sosyal mücadelelerle karşı karşıya da gelmiş bulunuyor. İnsanlık bu barbarlık karşısında kendisine bir çıkış ve kurtuluş yolu arıyor. Katlanılmaz boyutlara ulaşmış olan ekonomik, sosyal sorunlara ve siyasal baskılara karşı emekçilerin kendiliğinden ayağa kalkışı, sınıf ve sosyal mücadele açısından günümüz dünyasının en önemli olgusudur. Dünyanın dört bir tarafında milyonları kapsayan geniş çaplı sınıf ve kitle hareketleriyle karşı karşıya-

bu gelişmeleri şu özlü ifadelerle değerlendirmişti:

"İnsanlık yeni bir bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemine girmiş bulunmaktadır. Bunalımlar ve savaşlar halen günümüz dünyasına damgasını vuran yakıcı olgulardır. Birbirine sıkı sıkıya bağlı bu iki olgusal gerçek yeni bir devrimler döneminin de dolaysız bir habercisidir. Dünya işçi sınıfı ve emekçilerinin kapitalist bunalımların ve emperyalist savaşların büyük yıkım ve acılarına yanıtı bir kez daha devrimler olacaktır. Dünyanın dört bir yanında ve elbette Türkiye'de de."

Bugünün dünyasında olup bitenler bunların doğrulanmasından başka nedir ki?

Evet, dünya işçi sınıfı ve emekçilerinin kapitalist bunalımların ve emperyalist savaşların büyük yıkım ve acılarına yanıtı bir kez daha devrimler olacaktır. Dünyanın dört bir yanında ve elbette Türkiye'de de. Ama bu elbette ki kendiliğinden olmayacaktır. Kapitalizmin yıkımını proleter devrimlerle yanıtlamak bir devrimci hazırlık işidir. Kapitalizmi yıkmak kapasitesine sahip biricik sınıf olan işçi sınıfı devrimcileşmeden, devrimci bir partinin önderliği altında kenetlenmeden, tam da bu sayede tüm öteki emekçi katmanları kendi birleştirici ekseninde birleşik bir kuvvet haline getirmeden, ne kapitalizm yıkılabilir ne de proletarya devriminin zaferine ulaşılabilir.

Bu, tarihin ve bizzat Ekim Devrimi'nin, onun taşıyıcısı olan Lenin önderliğindeki Bolşeviklerin bize bıraktığı en büyük derstir. Proletarya devriminin zaferi proletaryanın örgütlü devrimci hazırlığına sıkı sıkıya bağlıdır. 20. yüzyılın başında Rusya'da bu hazırlık vardı, Ekim Devrimi görkemli bir zafer kazandı. Avrupa'da, örneğin Almanya'da yoktu, bu nedendir ki devrim kolayca yenildi. Kapitalizm emperyalist savaşın yıkıntıları içinden bile doğrulup ayağa kalkabileceğini gösterdi.

100. yılını kutlamakta olduğumuz Ekim Devrimi'nin ve onu zafere taşıyan Lenin önderliğindeki Bolşevik Parti'nin tarihsel deneyim ve dersleri, bugün de güncelliğini korumaktadır.

Bir kez daha, devrim için devrimci sınıf, devrimin zaferi için ise devrimci sınıf

Sosyalizm için ileri!

Teslim Demir

partisi, olmazsa olmazdır. Devrimci teori, devrimci sınıf ve devrimci parti, bu üç koşul birleşti mi, şartları da oluşmuş bir devrimin önünde hiçbir güç duramaz.

TÜKENEN CUMHURİYET YIKILMAYI BEKLİYOR

İçinde bulunduğumuz yıl Türkiye'deki burjuva cumhuriyetin kuruluşunun 94. yıldönümüdür. Geçmişte özellikle kemalist ve cumhuriyetçi çevrelerce büyük heyecanlarla ve coşkulu törenlerle karşılanan bu cumhuriyetin gelinen yerdeki durumu içler acısıdır. Çünkü uzun bir süredir devletin tüm temel kurumları dinci-gerici AKP ile temsil edilen, sermayenin en gerici ve en bağınaz temsilcileri tarafından ele geçirilmiş ve burjuva cumhuriyetin kazanımları önemli ölçüde tasfiye edilmiştir. Bu aynı gerici ve bağınaz gücün temsilcileri, şimdiden ve son derece küstah bir biçimde, 2023 yılında bu cumhuriyetin tabutuna son çiviye çakacaklarını ilan etmiş bulunuyorlar. Bu küstah meydan okuyuşa devletin hiçbir kurumundan en küçük bir itiraz olmadı. Bu utanç en çok da yeri geldiğinde modern bir sınıf olmakla övünen ve esas olarak TÜSİAD kodamanlarınca temsil edilen Türk burjuvazisine aittir. Kısacası, devle-

tin tüm kurumları ve Türkiye'nin işbirlikçi burjuvazisi Türkiye'yi yıllardır koyu bir karanlığa mahkum eden Ortaçağ gericiliğine teslim olmuşlardır. Ondan geriye kalan ne varsa onları da kendi elleriyle ve adeta tam bir gönüllülükle bu gerici güruhun ayaklarının dibine sermişlerdir. Türkiye'nin bir sömürü cenneti haline getirilmesi karşılığında, dinci-gerici AKP iktidarına biat etmektedirler.

Başından itibaren "sermayenin demir yumruğu" olarak iş gören ve kendisi de bir sermaye gücü olan bu dinci-gerici iktidara ve onun yarattığı karanlığa karşı sadece ilerici, demokrat ve devrimci güçler direnmektedirler. Ancak bu güçlerin büyük çoğunluğu AKP'ye karşı mücadeleyi, emperyalizme ve işbirlikçi burjuvaziye karşı mücadele olarak değil, laiklik başta olmak üzere cumhuriyetin kazanımlarını savunmak ile sınırlamaktadırlar.

Partimizin yakın günlerde gerçekleştirdiği 30. Yıl Konferansı'nda konuya ilişkin şu değerlendirme ve uyarısı bu bakımdan özellikle önemlidir.

"Laiklik mücadelesi sınıfsal bir zemine oturtulmaz, sınıf ilişkileri ve çelişkileri, dolayısıyla sömürüye ve mülkiyet düzenine karşı mücadele üzerinden anlaşılmazsa eğer, burjuva düzenin sınıflar

aşılmamış, ilerici orta sınıf çizgisi sınırlarında kalınmış olur.

"Bu, ilerici ara katmanlardan gelen aydınlanma değerlerini, laikliği, cumhuriyetin ilerici kazanımlarını savunmaya yönelik tepkinin görmezlikten gelinmesi ya da küçümsenmesi değildir. Sorun, bunun onların sınıfsal konumlarından gelen sınırlı bir tepki olduğu gerçeğini hiçbir biçimde unutmamak, bu son derece sınırlı ve güdük düzen içi tutumun yedeğine düşmemektir.

"Bugünün Türkiye'sinde Kemalist eğilimli cumhuriyetçi geniş bir kitle var. Bu kitlenin toplumun üstüne adeta bir karabasan gibi çökmüş dinsel gericiliğe karşı ilerici bir tepki geliştirmesi olumlu ve önemlidir. Biz bu tepkiyi, bunun ürünü mücadeleyi, kendisi sınırları içinde önemseriz de. Bizim sorunumuz, doğası gereği düzen içi olan bu basınç karşısında bağımsız sınıf konumunu ve yönelimini koruyabilmektir. Bu nokta, hele de günümüz Türkiye'sinde, hayati önemdedir.

"Türkiye solunun bir kesimi bu cumhuriyetçi duyarlılığın cazibesine kendisini fazlasıyla kaptırmış görünüyor. Aralarında işi Kemalist cumhuriyete sosyalizm çok yakışır demeye vardırırlar bile var. Bu, 100. Yıl kutlama adı altında Ekim

Devrimi'nin bütün bir devrimci özünü boşa çıkarmakla aynı anlama gelmektedir. Yeni bir çağı açmış ve 20. yüzyıla damgasını vurmuş, bunu da kendi döneminin en yeni, en diri ve o günün dünyasının en demokratik (ama özü bakımından burjuva!) cumhuriyetini temellerinden yıkarak başarmış, sosyalizme tam da bu sayede yönelebilmiş bir büyük devrimi orta sınıf bakış açısına uyarlamaktır. Partimiz oportünizmin ve pragmatizmin bu türden kaba örnekleri üzerinde ayrıca durmalıdır ve duracaktır da. Burada amacımız, laiklik ve cumhuriyet değerleri söylemlerinin bugünün Türkiye'sindeki cazibesinin barındırdığı tuzaklara işaret etmektir."

Tam da burada, partimizin IV. Kongresi'nde yaptığı değerlendirmeyi hatırlamak da yararlı olacaktır:

"AKP'ye karşı mücadeleyi cumhuriyeti savunmak mücadelesi olarak ele almak, tükendiği ve dolayısıyla aşılmayı beklediği bir aşamada onu yeniden diriltmeye çalışmak, gerici bir ütopyadır. Çürüme süreci içinde tükenen burjuva cumhuriyetinin gerçek alternatifi sosyalist işçi-emekçi cumhuriyetidir. Olduğu kadarıyla burjuva cumhuriyetinin kuruluşu sürecinden gelen kazanımları yaşatmanın ve geleceğe taşımanın da bundan başka bir yolu yoktur.

"Tükenen bir cumhuriyetten sözüme-na bir 'demokratik cumhuriyet' çıkarmak peşinde koşmak da aynı ölçüde hayalci ve dolayısıyla gerici bir ütopya ile oylanmaktadır. Bu beklenti dünya olaylarının genel seyrine, girmiş bulunduğumuz tarihsel dönemin genel eğilimlerine, bunun bulunduğumuz bölgeye yansımalarına da aykırıdır. Kendi geçmişinden gelen ilerici değerlerden bile kopan, toplum yaşamının tüm alanlarını Ortaçağ artığı bir ideoloji ve kültüre göre yeniden şekillendirmeye çalışan, iç politikada polis rejimini kurumsallaştıran ve dış politikada militarizmi ve saldırganlığı bir politika haline getiren bugünkü cumhuriyet, demokratikleşmeyi değil fakat yıkılmayı, yerini sosyalist bir cumhuriyete bırakmak üzere köklü bir biçimde aşılmayı beklemektedir.

"Bugünün Türkiye'sinde mevcut ge-

rici dengeleri altüst edebilecek biricik toplumsal güç işçi sınıfıdır. Gericilik atmosferini dağıtmak, kent ve kır yoksullarının hoşnutsuzluğunu düzen karşıtı bir mecraya taşımak, böylece devrimci süreci ilerletmek, devrim davasını büyütmek ancak bu sınıfa dayanmakla olanaklıdır. Kürt sorununu bugünkü kısır döngüden kurtarmak, ulusal özgürlük ve eşitlik mücadelesini devrimi büyütmenin bir olanağına çevirmek de ancak işçi sınıfı hareketinin devrimcileşmesiyle, toplumda etkin bir güç olarak öne çıkmasıyla olanaklıdır. Bu kuşkusuz kolay değildir; ama başka bir yol, başka bir çıkış, başka bir çözüm yoktur. 'Ulusal cumhuriyet' ya da 'demokratik cumhuriyet' projeleri, toplumsal temelden yoksun, devrimin potansiyellerini düzenin çatlakları içinde eritmekten başka bir sonuç vermeyecek olan gerici ütopyalardır."

EKİM DEVRİMİ İŞİĞİNDA ULUSAL SORUN

Son olarak partimizin, bölgedeki gelişmelerden, esas olarak da Güney Kürdistan'da yakın dönemde yapılan bağımsızlık referandumu sonrası gelişmelerden hareketle, Kürt sorunu ve çözümü konusunda IV. Kongresi'nde yaptığı uyarı ile Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin 100. yılında gerçekleştirdiği 30. Yıl Konferansı'nda yaptığı değerlendirmeleri sizlerle paylaşmak istiyorum.

"Bütün kazanımlarına ve çoğalan avantajlarına rağmen bölgenin toplamında Kürt sorununun akıbeti henüz belirsizliğini korumaktadır. Bunun gerisinde bölgenin yeni altüst oluşlara gebe olması gerçeği ile birlikte bölge gericiliğinin halihazırdaki gücü vardır. Belirsizliklerle dolu bu istikrarsızlık ortamında Kürt halkı kendi gücüne dayandığı ve bölge halklarıyla devrimci kader birliği çizgisinden kopmadığı ölçüde süreçten en iyi kazanımlarla çıkmayı başarabilecektir. Emperyalizmin bölgeyi kendi çıkarlarına göre yeniden şekillendirme çabalarından yarar umduğu ve daha da kötüsü buna alet olduğu ölçüde ise bölge halklarıyla birlikte bunun acısını çekmek akıbetiyle yüz yüze

kalacaktır."

Bu öngörülü uyarı gelinen yerde, hele de Güney Kürdistan'daki son gelişmelerin ardından, ayrı bir anlam ve önem kazanmıştır.

Bütün bu gelişmelerin ve gerçeklerin ışığında, TKİP 30. Yıl Konferansı da aşağıdaki hususları önemle vurgulamıştır:

"- Partimiz, Kürt partilerinin izlediği işbirlikçi çizgi nedeniyle haklı davası lekelenmiş bulunsun da, mazlum Kürt halkının tümüyle meşru ulusal özgürlük ve eşitlik istemlerini, Kürdistan'ın tüm parçalarının da elde ettiği ulusal demokratik kazanımları savunmaya, bunları gasp etmeye ya da sınırlamaya yönelik tüm gerici girişimlere karşı Kürt halkının yanında yer almaya devam edecektir.

"- Kürt partilerinin emperyalizmden ve siyonizmden medet uman, böylece Ortadoğu'nun bu en mazlum ulusunun haklı ve meşru davasını kirleten, bu arada bölge halklarının çıkarlarını hiçe sayan işbirlikçi politikalarının iç yüzünü sistemli bir biçimde açığa vuracaktır. Bel bağlanan emperyalist güçlerin yakın tarihteki sayısız ihanetine rağmen inanılmaz bir dar görüşlülükle sürdürülen bu politikanın bölge halklarının yanı sıra bizzat Kürt halkının kendisi için barındırdığı felaketli sonuçlara her vesileyle dikkat çekecektir.

- 100. Yılıni kutladığımız Büyük Sosyalist Ekim Devrimi, dünya ölçüsünde yarattığı muazzam sarsıntıyla, mazlum halkların ulusal özgürlük mücadeleleri için de yepyeni bir çığır açmıştı. Sömürge ve yarı-sömürge halklarının özgürlük ve bağımsızlık mücadeleleri Ekim Devrimi'nin açtığı bu çığır içinde kendini bulmuş, emperyalizme, ondan ayrı düşünemeyen sömürgecilik sistemine ve bu sistemin iç sosyal-siyasal dayanaklarına yönelmiş, bu nesnel yönelimleriyle dünya devrimci sürecinin bir bileşeni olmuşlardı. Öte yandan Sovyetler Birliği ve komünistler önderliğindeki dünya devrimci işçi hareketinin varlığı ve büyük desteği bu mücadelelerin tarihsel başarısını alabilmesine kolaylaştırmıştı.

"Ekim Devrimi'nin açtığı büyük devrimci çağırın 20. yüzyılın sonuna doğru

geçici olmaya mahkum bir büyük kırılmaya uğraması, ulusal sorunların ve hareketlerin çehresini de baştan aşağı değiştirdi. Devrimci ulusal kurtuluşçuluk yerini gerici ya da en iyi durumda reformist burjuva milliyetçiliğine bıraktı. Ulusal sorunlar birçok durumda emperyalizme karşı mücadelenin dayanakları olmaktan çıktılar, tersine bizzat onun elinde halkları bölüp parçalamanın, şu veya bu ülke ya da bölgeye müdahalenin bahaneleri haline geldiler. Emperyalizm bugün, kendi kirli hesap ve çıkarları doğrultusunda istismar ederek, en haklı ulusal davaları bile kirletiyor, en mazlum halkları bile bir bakıma kendi suç ortakları durumuna düşürüyor.

"Bütün bunlar tüm temel konularda olduğu gibi ulusal sorunda da Ekim Devrimi'nin büyük tarihsel mirasının, ortaya koyduğu programın, izlediği pratiklerin ve gerçekleştirdiği çözümlerin paha biçilmez önemini gösteriyor..."

YENİ EKİMLER İÇİN!..

Bugünkü durum bir kader değildir. Kapitalizmin sömürü, baskı ve eşitsizlik düzeninde yaşamak zorunda değiliz. İşçi sınıfımız ve Kürt'ü ve Türk'ü, Ermeni'si ve Arap'ı, Laz'ı ve Çerkez'i ile tüm emekçi Türkiye halkları tam bir kader birliği yaparak, kaderimizi değiştirebilir, bugünkü sömürü ve zulüm düzenine son verebiliriz. İşçi sınıfımızın büyük ozanı Nazım Hikmet'in söylediği gibi, "Gündüzlerinde sömürülmeyen, gecelerinde aç yatılmayan, insanın insana kul olmadığı, herkesin bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşcesine" yaşadığı bir düzeni, yani sosyalizmi kurabiliriz. Sovyet işçi ve emekçileri yüz yıl önce bunu başardılar. Yeni Ekimler'le bunun bir kez daha başarılabacağından kuşku duyulmamalıdır.

Günümüz dünyasında Yeni Ekimler ve sosyalizm için koşullar her zamankinden daha olgundur. Dünya yeni bir devrimler dalgasına gebe dir.

Ekim Devrimi ve devrimin ardından yaşanan sosyalizm deneyimi, bizim en büyük dayanağımız ve yol göstericimizdir. Biz işe çok daha ileri bir noktadan

başlayacak, bu kez sosyalizmi kesin zafere ulaştıracak koşullara sahip olacağız.

Sovyetler Birliği'nin çöktüğü o karanlık yıllarda siyaset sahnesine adım atan biz işçi sınıfı devrimcileri, en başından itibaren kendimize Ekim Devrimi'ni örnek aldık, onun deneyimleri ve dersleri ışığında yola koyulduk. Daha ilk adımda "Yeni Ekimler için ileri!" şiarını yükselttik. Ekim Devrimi'ni yaratan, tarihin gördüğü o en devrimci partinin yolundan yürüdük.

Türkiye işçi sınıfı, devrimci sınıf partisinin önderliği altında zamanla olgunlaşacak, devrimciyecek ve bu topraklarda Yeni Ekimler'i mutlaka yaratacaktır.

Tüm işçi ve emekçileri, Ekim Devrimi'nin yüz yıl önce yükselttiği o büyük çağrıya kulak vermeye, Yeni Ekimler ve sosyalizm yolunda omuz omuza yürümeye çağırıyoruz.

İçinde bulunduğumuz yıl aynı zamanda komünist hareketimizin 30, partimizin kuruluşunun 19. yıldönümüdür. Partimiz daha ilk adımımda EKİM adını benimsemiş, "Yeni Ekimler için ileri!" şiarını yükseltmiştir. Geleneksel hareketten kopuşunu ilan ederken çok bilinçli olarak adını "Leninist kanat" olarak açıklamış, devrimden, devrimci parti fikri ve pratiğinden kaçışın kol gezdiği o günün koşullarında inatla Lenin ve Leninizmden taraf olduğunu belirtmiştir. Kısaca, Ekim Devrimi'ni ve eserlerini tam bir sahiplenme tutumu içinde olmuştur.

Partimiz, Türkiye Komünist İşçi Partisi, Yeni Ekimlerin Türkiye'deki temsilcisi ve teminatıdır. Sosyalizmin ve uluslararası proletaryanın iki yüzyıllık devrimci tarihini sahiplenen, ondan eleştirel bir biçimde yararlanan partimiz, proletarya devrimleri çağını başlatan Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin ilke ve ideallerine kararlılıkla sahip çıkmayı, kendine rehber almayı sarsılmaz bir ilke düzeyinde savunmaktadır. Tam otuz yıldır, tüm olanaklarını, güç ve enerjisini Yeni Ekimler uğrunda seferber etmektedir.

Partimiz, Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin yol göstericiliğinden ve kendisinin 30 yıllık birikiminden aldığı güçle ve inançla tüm işçileri, emekçileri ve yoldaşlarımızı "Ekim Devrimi 100. Yılında! Gelecek Mutlak Sosyalizm!" şiarı ile bu seferberliği büyütme çağırılmaktadır.

Ekim Devrimi'ni kutlamanın heyecanı ve coşkusu ile hepinizi bir kez daha en içten devrimci duygularla selamlıyorum.

Kahrolsun emperyalist-kapitalist barbarlık düzeni!

Yaşasın Büyük Sosyalist Ekim Devrimi!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

İşçi sınıfı savaştacak, sosyalizm kazanacak!

Yaşasın TKİP!

Wuppertal'da Teslim Demir'i anma etkinliği

Teslim Demir (Sinan) yoldaş için Wuppertal'da geniş katımlı bir anma etkinliği gerçekleştirildi. Ölüm yıldönümü olan 29 Eylül'de düzenlenen anma törenine yüzlerce kişi katıldı. Alevi Kültür Merkezi'ndeki etkinlik salonu, Teslim Demir'in resminin yer aldığı sahne pankartının dışında, parti bayraklarıyla ve yanı sıra Habip Gül, Ümit Altıntaş, Hatice Yürekli, Zafer Aktan ile Türkiye sol ve devrimci hareketinin simgeleşmiş isimlerinin pankart ve resimleriyle donatıldı.

Etkinlik için gelenlerin yerlerini almasından sonra, *“Tam bir yıl önce bugün, Türkiye devrimci hareketinin ortak bir değerini, yarım asırlık bir çınarı, Ekim ve TKİP’nin kurucularından Teslim DEMİR yoldaşı yitirmiştik. Sinan yoldaşı, bizlere bıraktığı mücadeleyi büyüteçimize söz vererek sonsuzluğuna uğurladık. Bugün ise onu anmak için bir aradayız”* sözleriyle etkinlik başlatıldı. Programa geçilmeden önce, Sinan yoldaş şahsında, devrim ve sosyalizm yolunda yitirilmiş tüm devrimciler anısına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı.

Anma programı kapsamında ilkin Sinan yoldaşın hayatından kesitlerin yer aldığı sinevizyon gösterildi. Beğeniyle izlenen ve duyulandıran sinevizyon, “Devrim şehitleri ölümsüzdür!” şiarıyla karşılandı. Ardından, partisi TKİP adına bir konuşma yapıldı. Parti temsilcisi, Sinan yoldaşı anmak üzere toplandıkları bir günde kendilerini yalnız bırakmayan tüm dost ve yoldaşları parti adına selamlayarak başladığı konuşmasında, bugünlerin aynı zamanda, “26 Eylül 1999’da ölümsüzleşen, TKİP Merkez Komite üyeleri Habip Gül ve Ümit Altıntaş ile 7 Ekim 2012’de kanser hastalığı sonucu yitirilen Zafer Aktan’ın ölüm yıldönümleri olduğunu belirtti. *“Yoldaşlarımız şahsında, devrim davası yolunda ölümsüzleşmiş tüm devrimcilerin anıları ve mücadelelerini saygıyla selamlıyorum”* diyen temsilci, konuşmanın devamında Teslim Demir’in 1968’den 2018’e 50 yıllık siyasi yaşamını, bu zaman dilimi boyunca devrimci mücadele sürecini, Türkiye devrimci hareketi içindeki yerini ve komünist hareket saflarındaki misyonunu, emeğini ve dava insanı kimliğini özetledi.

“1980’lerden beri sürmekte olan neo-liberal “karanlık çağ”dan yeni devrimler dönemine uzanan tarihi sürecin bu san-

cılı geçiş evresinde, devrimin bayrağını yükseklerde tutmak, Teslim Demir gibi devrimciler payına önemi gelecekte çok daha iyi anlaşılacak bir tarihsel misyondur.” sözleriyle devam eden konuşmada, Teslim Demir yoldaş şahsında Türkiye devrimci hareketinin yarım asırlık bir çınarını yitirdiği, TKİP’nin ve Türkiye işçi sınıfının günümüz koşullarında yeri zor doldurulur bir değerli evladını kaybettiği vurgulandı. Son olarak, “Anısına ve davasına bağlı kalacak, yarım yüzyıl boyunca yükseklerde tuttuğu bayrağı, devrimin ve sosyalizmin kızıl bayrağını yarınlara taşıyacağız.” denilen konuşma, “Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!” şiarıyla noktalandı. Konuşma, kitle tarafından “Sinan yoldaş ölümsüzdür!” şiarıyla selamlandı.

Konuşmadan sonra, Sinan yoldaş-
la faaliyet yürütmüş iki kadın yoldaş,
beğeniyle sık sık alkışlanan bir şiir din-
letisi sundular. Onların ardından Teslim
Demir'in aynı zamanda yoldaşı da olan
oğlu Hıdır Sinan tarafından bir konu-
şma yapıldı. Sinan yoldaşın yokluğunda
geçen bir yılın nasıl geride bırakıldığını
ve duygularını aktaran genç yoldaş, em-
peryalist-kapitalist barbarlığın yaşadığı
tikanmaya ve çözümsüzlüğe işaret ede-
rek, gezegenin, doğanın ve sağlığın kâr
uğruna feda edildiğini vurguladı. *"Kim
bilir, belki Sinan yoldaşın ruhu bu kitapta
yaşar."*

hastalığı sadece gördüğü işkencenin değil, büyük tekellerin zehirledikleri toprakların, suyun ve havanın da bir ürünüydü” diyen Hıdır Sinan, konuşmasını, “Buna rağmen Kapitalizmin ürettiği bu lanet hastalıkların inadına, Sinan ve 27 Temmuz’da yitirdiğimiz Zeliha yoldaş da, son nefeslerine kadar devrimci mücadeleden ayrılmadılar. Bunun için onlarla gurur duyuyoruz ve özellikle biz gençlere güç verdikleri için teşekkür ediyoruz” sözleriyle bağladı.

Anma programı Kızıl Afacanlar çocuk grubunun konuşma yapmak ve şiir okumak üzere kürsüye çıkmalarıyla devam etti. Ahmed Arif'in "Anadolu" şiirinin son kıtalarını dönüşümlü okuyan Kızıl Afacanlar, Türkçe-Almanca bir konuşma hazırlamışlardı. "Beklenmedik bir şekilde seni kaybettik. Bilmeni isteriz ki, fiziksel olarak yanımızda olmazsan da seni bir parçamız olarak hep yanımızda taşıyacağız. Yürüttüğün kavganın farkındalığıyla, dünyamızı değiştirme ve özgürlüğün dolu dolu yaşandığı, yeni bir dünyanın kurulması özlemiyle seni hep düşüneceğiz. Sen, böyle bir dünyanın yaratılmasında yanımızda bir öncü yoldaş olarak hep bulunacaksın. Seni yitirdiğimizde, hayatımızda yeri doldurulması zor bir boşluk bıraktın. Biz bu boşluğu seni düşünerek doldurmaya çalışacağız. Seni yanımızda taşıyacağız" denilen konuşma,

şu cümlelerle noktalandı:

"Kapitalist düzenin yarattığı bütün sorunları ancak onu ortadan kaldıracak, çocuklar için güzel bir dünya yaratılabileceğini sen bizlere öğrettin. Bizler de tam da senin dediğin gibi, savaşımlara, yoksulluğa, açlığa ve sefaletle karşı bu mücadelemizi büyüterek yolumuza devam etmeye çalışacağız."

Bunun için de bugün buradayız ve olmaya devam edeceğiz.”

Ayrıca, Sinan yoldaşın yakını bir Kızıl Afacan, Sinan yoldaşa yönelik hazırladığı mektubu okudu. “Sinan dede yoldaş” hitabıyla söze başlayan Kızıl Afacan, Sinan yoldaşın kendi yaşamında tuttuğu yeri ve sevgisini işlemiştir mektubuna.

Kızıl Afacanlar'ın programa katkısı, katılımcılar tarafından coşkulu alkışlarla karşılandı. Son olarak, *“Sinan yoldaş yürekten türküler söyler ve söylerken onları yaşardı. Şimdi onun sevdiği türkülerini söylemek üzere Ercan ve Özgür dostlarımızı sahneye davet ediyoruz”* sunumuyla, müzik dinletisine geçildi. Sanatçıların, teknik imkanların sınırlılığine rağmen başarıyla seslendirdikleri türküler, kitle tarafından beğeniyle karşılandı.

Anma etkinliği, 23 Kasım 2019'da yine Wuppertal Unihalle'de yapılacak merkezi geceye katılım ve destek çağrısıyla sona erdi.

Son nefeslerine kadar devrim için mücadele edenlere...

Gençlik olarak onlarla gurur duyuyoruz!

Kapitalizmin ürettiği bu lanet hastalıkların inadına, Sinan ve 27 Temmuz'da yitirdiğimiz Zeliha yoldaşlar da son nefeslerine kadar devrimci mücadeleden ayrılmadılar. Bunun için onlarla gurur duyuyoruz ve özellikle biz gençlere güç verdikleri için teşekkür ediyoruz.

(29 Eylül 2019'da Wuppertal'da düzenlenen anma etkinliğinde, Teslim Demir (Sinan) yoldaşın oğlu tarafından yapılan konuşma...)

Sevgili dostlar, yoldaşlar,

Babamın aramızdan ayrılması tam bir seneyi buluyor. Yarattığı boşluk hala kendisini belli ediyor. Her gün yanımda olmasına rağmen, biz onun ne kadar değerli bir devrimci olduğunu fark etmemiştik. Her zaman sıradan bir insan gibiydi, ama ölümünden sonra Sinan yoldaşın gerçekten kim olduğu anlaşıldı.

Yaşarken geçmişini fazla sormazdım ona. Bugün ise sormak istediğim bir sürü şey var. Bu yüzden ölümünden sonraki ilk haftalarda, babamı rüyamda gördüğümde, ona "Keşke seninle daha fazla konuşabilseydim" demiştim. O da her zamanki gibi komik bir cevap verdi bana ve ben gülerek uyandım. Evet, arkada kalan bir sene, bizim için sadece ağlamakla geçmedi. Yaşanan acı durumlara rağmen, geçmişe takılmadan ileriye doğru

yürüdük.

Bu geçen bir yıl içinde, elimizden geldiği kadar Sinan yoldaşın bıraktığı boşluğu doldurmaya çalıştık. Fiziken yanımda olmasaydı da aklımızdaydı. Yaptığımız etkinliklerde, yürüyüşlerde ve toplantılarda onun konuşmalarını, öğütlerini ve gülüşlerini hatırlardık. Onu hatırlarken de sadece bir şey kaybettiğimizi değil, bir sürü şeyi de kazandığımızı biliyoruz.

Sinan yoldaş da geçmişi değil, geleceği düşünürdü. Son günlerinde bile gazetelerin gönderilip gönderilmediğini bilmek istiyordu. "Yaklaşan yürüyüş çok önemli, mutlaka çağrı yapın" diye, hasta yatağından bize sesleniyordu. Kendi çıkarlarını değil, devrimin çıkarlarını önemserdi. Cenazesi konuşulduğunda, "Niye köyüne götürülmüyor?" denilmişti. Sinan yoldaş bir devrimciydi ve doğduğu yerin, kendi ailesinin sınırlarına hiçbir zaman kapanmamıştı. Sınırsız bir dünya, insanlığın tek bir aile olduğu bir dünya uğruna savaştığı için de bu düşüncüyü kendisiyle paylaşan, ölümsüzleşen yol-

daşlarının yanında gömülmek istedi.

Yoldaşın hayal ettiği dünya, bugün her zamankinden daha zorunludur, zira emperyalist-kapitalist sistem insanlığı günbegün barbarlık içindeki çöküşe doğru sürüklüyor. Büyük bir savaş ve yayılan faşizm tehlikesi karşındayız. Irkçı saldırı-ganlık devletler tarafından körükleniyor, ilericiler hapishanelere kapatılıyor ve kadına yönelik şiddet büyüyor. Gezegelimiz, doğamız ve sağlığımız kâr uğruna feda ediliyor. Kim bilir, belki Sinan yoldaşa oluşan kanser hastalığı sadece gördüğü işkencenin değil, büyük tekel-lerin zehirledikleri toprakların, suyun ve havanın da bir ürünüydü...

Buna rağmen, kapitalizmin ürettiği bu lanet hastalıkların inadına, Sinan ve 27 Temmuz'da yitirdiğimiz Zeliha yoldaşlar da son nefeslerine kadar devrimci mücadeleden ayrılmadılar. Bunun için onlarla gurur duyuyoruz ve özellikle biz gençlere güç verdikleri için teşekkür ediyoruz.

Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez! <https://rantey.org>

Gençlik Ulucanlar şehitlerini ve Sinan yoldaşı andı

İstanbul'da gençlik Ulucanlar Katliamı ve Direnişi'nin 20. yılı ve Teslim Demir (Sinan) yoldaşın ölümünün 1. yıldönümü dolayısıyla anma gerçekleştirildi.

26 Eylül Perşembe günü gerçekleştirilen anmada Ulucanlar şehitlerinin ve Sinan yoldaşın ölüm yıldönümü vesilesi ile yan yana gelindiği ifade edildi. Tüm devrim şehitleri için saygı duruşu ile başlayan anma programı açılış konuşması ile devam etti.

Açılış konuşmasında içerisinden geçmekte olduğumuz dönem, Ulucanlar Katliamı'nın arka planı, Sinan yoldaşın uzun soluklu mücadele yaşamı üzerine vurgular yapıldı. Konuşmada, "Ulucanlar Katliamı ve Direnişi'nde ölümsüzlüğe uğurladığımız Ümit ve Habip yoldaşlar ve geçtiğimiz sene ölümsüzlüğe uğurladığımız Sinan yoldaş için bir anma gerçekleştireceğiz. Anmamız bu sınırlarda bir yere sıkışmayacaktır. Onların bizlere bıraktığı mücadele bayrağını, uğruna tereddütsüzce ölünecek davayı, göz bebeğimiz gibi korumamız gereken mücadeleyi büyütürük taşıyacağız. Yeni Habipler, Ümitler, Sinanlar olarak devrim ve sosyalizm mücadelesini büyüteceğiz" denildi.

Hazırlanan şiir ve müzik dinletisi sunuldu. Ardından anmaya katılanların söz alması ile anma sonlandırıldı.

DGB ve DLB'den Ankara'da anma

Ankara'da, DGB ve DLB tarafından Eylül ayı şehitlerini anıldı. Anma programında, Ulucanlar Katliamı'nda ölümsüzleşen Habip Gül ve Ümit Altıntaş ile geçtiğimiz yıl ölümsüzleşen Sinan yoldaşın yaşamlarından kısaca bahsedilen bir sunum yapıldı. Ardından onların devrimci kimliklerinin bir örnek olarak durduğu vurgulandı. Onları anmanın, onları anlamak ve uğrunda canlarını verdikleri davayı sürdürerek ve daha da ileriye taşıyarak olabileceği vurgusu yapıldı.

Etkinlik müzik dinletisi ile sonlandırıldı.

Habip, Ümit ve Sinan yoldaşlar için mezar anmaları

Türkiye devrimci hareketinin yarım asırlık çınarı Teslim Demir (Sinan) yoldaş, aramızdan ayrılışının birinci yılında sınıf devrimcileri tarafından mezarı başında anıldı. Sınıf devrimcileri, Ulucanlar şehitlerini, Habip Gül ve Ümit Altıntaş'ın mezarı başında yaptıkları açıklamalarla andı.

TESLİM DEMİR'İN MEZARI BAŞINDA ANMA

İzmir'deki mezarına karanfiller bırakıldıktan sonra Sinan yoldaş şahsında tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşuna geçildi. Saygı duruşunun ardından yapılan konuşmada, Sinan yoldaşın yaşamı boyunca, devrimci mücadeleden vazgeçmeyen, bu uzun koşuda karşılaştığı tüm zorluklara rağmen dava insanı olmanın onurunu taşıyan, tasfiyeciler-reformist cereyana karşı devrim ve sosyalizm davasını Ekim ve partide bütünleştiren bir komünist olduğu söylendi. Sinan yoldaşın Türkiye devrimci hareketinde tuttuğu yer ise şu ifadelerle ortaya konuldu:

"Sinan yoldaşın ölüm haberi duyulduğunda devrimci hareketlerin büyük çoğunluğunun yayınladığı mesajlardan da anlaşıldığı gibi, Türkiye devrimci hareketi içerisindeki saygınlığı ve mütevazılığı ile tuttuğu yer bir kez daha görülmüştür. Sinan yoldaş ortaya koyduğu yarım asırlık mücadelecilik yaşamıyla sadece biz yoldaşlarının değil Türkiye devrimci hareketi içinde hem bir dava önderi hem de bir sıra neferiydi. Bize düşen ise onun yarım asır boyunca sarsılmaz bir inançla taşıdığı kıızıl bayrağı yükseltmek ve daha da ileriye taşımaktır." Konuşmanın ardından anma sonlandırıldı.

HABİP GÜL'ÜN MEZARI BAŞINDA ANMA

Sınıf devrimcileri Ulucanlar şehitlerini anmak için Helvacı Köyü mezarlığında bir araya geldi. Polisin geçen seneye oranla daha yoğun yığınak yaptığı anmaya Habip yoldaşın ailesi de katıldı. Yoldaşın mezarına karanfiller bırakıldıktan sonra mezara Habip yoldaşın, Ümit yoldaşın ve Teslim Demir'in resimleri konuldu. Kıızıl bayraklar ile mezarın etrafında toplandı.

Ulucanlar Katliamı'nda şehit düşenler ve bir yıl önce yakalandığı hastalık

nedeni ile yaşamını yitiren Sinan yoldaş şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler adına bir dakikalık saygı duruşuyla anma başladı.

Saygı duruşunun ardından BDSP adına kısa bir konuşma yapıldı. Konuşmada Ulucanlar Katliamı'nın yaşandığı döneme dikkat çekilerek, bu dönemde, krizin faturasının IMF politikalarıyla işçi ve emekçilere kesilmek istendiği belirtildi. Sermaye devletinin cezaevlerine dönük politikaları anlatılarak, devletin cezaevlerine saldırısının gerçek nedeninin işçilerin, emekçilerin, ezilenlerin öncüler olan devrimcileri teslim almak olduğu, devrimcileri teslim alarak dışarıyı teslim almanın kolay olacağı düşüncesiyle sürekli cezaevlerine operasyonlar yapıldığı söylendi. "F tipi hücrelere geçmenin ilk provası '99 Ulucanlar katliamında yapılmıştır" denilen konuşmada, dönemin başbakanı Bülent Ecevit'in "Biz içerisini teslim almadan dışarıyı teslim alamayız" sözünün, devletin devrimcilere, cezaevlerine dönük politikasını çok net ortaya koyduğu ifade edildi.

Habip yoldaş şahsında devrimcilerin cezaevlerindeki direnişine değinildi. Devletin katliamcı yüzü kadar devrimcilerin de direniş geleneğinin olduğu vurgulandı. Denizlerden, Mahirlerden, İbolardan devralınan direniş geleneği olduğu söylenerek Habip yoldaşın yaşamı ve devrimci kimliği hatırlatıldı. Genç yaşlarda devrimcilerle tanıştığı belirtilen konuşmada, "Sonrasında bir demir çelik işçisi olduğu dönemde Ekim ile tanışmış, yaşamı boyunca birçok gözaltı işkence ve tutuklamalara rağmen direnmiş, yoldaşlarına, davasına bağlılığını her seferinde gözetiminde ve zindanlarda göstermiştir"

ifadeleri kullanıldı. Konuşmanın devamında "Onca işkencelere rağmen gerçek ismi 'Nevzat Çifçi'ye ulaşamamışlardır. Habip Gül direniş geleneğini partisinden almıştır" diye eklendi.

Sinan yoldaşın devrim ve sosyalizm yolunda nefesinin sonuna kadar mücadele ettiği vurgusuyla devam eden konuşmada, Teslim Demir'in 1980 dönemindeki askeri faşist darbe ve sonraki süreçte devrimden kaçanlara, devrim ve sosyalizm umudunu yitirmiş olanlara inat, tasfiyecilere inat sosyalizm davasından geri adım atmadığı aktarıldı ve partiye bağlılığından bahsedildi. Sinan yoldaşın Türkiye devrimci hareketinin yarım asırlık çınarı olduğu ifade edilerek Habip yoldaşın mayasının sağlam olduğu ve "çeliğin aldığı suyu" unutmadığı vurgulandı.

İçinden geçtiğimiz süreç özetlenerek "İşçilere, emekçilere saldırıların ve baskının arttığı bu dönemin karanlığından ancak Habip, Ümit, Hatice, Alaattin ve Sinan'ın bizlere bıraktığı bayrağı daha yukarı taşıyarak çıkılabiliriz" denildi.

Anma Habip yoldaşın sevdiği türkülerle "Drama Köprüsü"nü hep birlikte söylenmesinin ardından sonlandırıldı.

ÜMİT ALTINTAŞ'IN MEZARI BAŞINDA ANMA

İstanbul'da sınıf devrimcileri Ümit Altıntaş'ın mezarı başında yaptıkları etkinlikle, hem Ulucanlar şehitlerini hem de geçtiğimiz yıl ölümsüzleşen Teslim Demir (Sinan) yoldaşı andı.

Ulucanlar'ın, katliam kadar ve katliam karşısındaki devrimci direngen tutumla anılması gerektiği, devrimci tutsakları teslim alma saldırısına karşı direnişle bu

hedefin boşa düşürüldüğü söylenerek anma etkinliği başladı. Devrim şehitleri anısına saygı duruşu gerçekleştirildi.

Saygı duruşunun ardından BDSP adına yapılan konuşma ile Ümit, Habip ve Sinan yoldaşlar şahsında partili kimliğin ve mücadelenin önemi vurgulandı. "Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir" sloganının gerçek karşılığı, onların bizlere bıraktığı devrim mücadelesine katılmaktan geçiyor" vurgusu yapıldı.

"Onlar partinin özü ve özetidir dedimiz Ümit ve Habip yoldaşların siyasal yaşamları, devrim davasına adanmışlığın ve örgütlü-partili kimliğin örneğidir" denilen konuşmada, buna örnek olarak Habip'in mahkemede yaptığı siyasal savunma, Ümit yoldaşın kuruluş kongresinde yaptığı konuşma örnek verildi. Ümit yoldaşın "Partiyi kazandık, gerçekte geleceğimizi gözbebeğimiz gibi korumamız gereken temel bir tarihsel aracı kazandık. Üzerine tereddütsüz öleceğimiz bir davayı kazandık. Önümüzde sınıfı partiye kazanma, parti ve sınıfa dayanarak devrimi kazanma sorumluluğu var!" sözleri hatırlatılarak, devrimci mirası ileriye taşımanın yolunun devrimci sınıf mücadelesini büyütmekten geçtiği söylendi.

Geçtiğimiz yıl ölümsüzleşen, devrimci hareketin yarım yüzyıllık çınarı olan, hayatını devrim ve sosyalizm mücadelesine adanmış olan Teslim Demir (Sinan) yoldaş anılarak devam eden konuşma, "Bugün bizlere düşen sorumluluk bulunduğumuz her alanda örgütlü mücadele içinde yer almak, bizlere devredilen devrimci mirasa onu ileriye taşıyarak sahip çıkmaktır" vurgusuyla bitirildi.

Ardından hep bir ağızdan söylenen marşlarla anma etkinliği bitirildi.

Sınıf devrimcileri Ulucanlar şehitleri ile Teslim Demir'i andı

Sınıf devrimcileri, çeşitli bölgelerde düzenlenen etkinliklerle, Ulucanlar Katliamı'nda şehit düşen devrimcileri ve geçtiğimiz yıl ölümsüzlüğe uğurladığımız Teslim Demir'i (Sinan) andı.

KOCAELİ

Kocaeli'de sınıf devrimcileri, birinci ölüm yıldönümünde Teslim Demir'i (Sinan) ve Ulucanlar Direnişi'ni andı. Sinan'ın, Habip'in ve Ümit'in ölüm yıldönümünde devrimci kimlik ve yaşam üzerine söyleşi yapıldı.

Türkiye devrimci hareketinin 50 yıllık çınarı Sinan'ın partili, örgütlü kimliğinden, gündelik yaşamından örneklerle bir dava insanı olmasına değinildi. Habip'in, Ümit'in, Sinan'ın zor dönemin koşullarında; dünyada ve Türkiye'de tasfiyeciliğin, devrimden kaçışın yoğunlaştığı bir dönemde, sınıfın devrimci partisini kuran ve geliştiren devrimci iradeleri üzerine konuşuldu.

Devrimci kimlik ve yaşamları ile "partinin özü ve özeti" olan üç devrimcinin hayatlarından öğrenmenin partiyi tanımanın, partinin ihtiyacı olan kadro olmanın, partinin birikimi ile aç farkını kapatmanın ısrarlı çabası içerisinde olmanın gerekliliğinin belirtildiği söyleşide sınıf mücadelesinin, devrimin ve sosyalizmin ihtiyaçlarına göre yaşamı şekillendirme vurgusu yapıldı.

GEBZE

Ulucanlar Direnişi'nin 20. yılı, Sinan yoldaşın aramızdan ayrılışının 1. yıldönümü vesilesiyle sınıf devrimcileri söyleşi gerçekleştirdiler.

Devrimci mirası yaşatmanın, parti-sınıf-devrim mücadelesini ileriye taşımakla mümkün olduğu, kapitalizmin yarattığı tahribata karşı mücadele etmekten başka çıkar yol olmadığı söylenerek söyleşi başladı.

Mücadelede partinin önemi ve onu yaşatan kadroların öneminden bahsedildi. Habip, Ümit, Hatice, Alaattin ve Sinan yoldaşlar şahsında partili kimliğin önemi ortaya kondu.

Bugün yürütülmesi gereken mücadeleye herkesin omuz vermesi gerektiği, bunun omuzlarımızdaki sorumluluk olduğu vurgulanarak konuşma bitirildi.

Ardından söz alanlar da farklı yönleriyle konuşmaya katkılarda bulundular.

TUZLA

Anmada ilk olarak, Ulucanlar Katliamı dönemi anlatıldı. Sonrasında Habip, Ümit ve Sinan yoldaşlar şahsında örnekler verilerek devrimci kimlik ve partili kimlik üzerine konuşmalar yapıldı. Yoldaşların öne çıkan üstünlüklerini her daim devrim davası için kullandıkları yine örnekler üzerinden anlatıldı.

Sonrasında anma programı karşılıklı sohbet ile devam etti.

ÜMRANİYE

Anma, Ulucanlar Katliamı'nın yaşandığı dönemde sermaye devletinin toplumsal muhalefete yönelik saldırıları anlatılarak başladı. Devletin, dışarıyı teslim alabilmek için içerisinde ezilmesi ve öncelikle devrimcilerin teslim alınması gerektiği yaklaşımıyla hareket ettiği söylendi. Ancak sermaye devletinin Ulucanlar'a saldırısının güçlü bir direnişle karşılandığı vurgulandı.

Anma, devrimci kimlik üzerine konuşmalarla devam etti. Habip, Ümit ve Sinan yoldaşların yaşamları baz alınarak devrimci kimlik ve partili kimlik üzerine örnekler verildi. Anmada son olarak, sınıf devrimcilerine düşen sorumluluklara işaret edildi.

KÜÇÜKÇEKMECE

26 Eylül'de yapılan Anma programı Ulucanlar Katliamı'nı anlatan sinevizyon gösterimi ile başladı. Sinevizyon gösteriminin ardından söyleşi bölümüne geçildi.

Söyleşide ilk olarak Ulucanlar Katliamı ve arka planı değerlendirildi. Bu kapsamda devletin katliamcı geleneği üzerinde duruldu. Sermaye devletinin benzer saldırıları bugün de sistematik olarak devreye soktuğu söylendi. Ardından Habip, Ümit ve Sinan (Teslim Demir) yoldaşların yaşamları ve bıraktıkları miras üzerine anlatım gerçekleştirildi.

Söyleşi bölümünde Ulucanlar Katliamı'nın gerçekleştiği dönemde sermaye devletinin içerisinde olduğu kriz, savaş ve saldırganlık politikaları üzerinde duruldu. Sermaye devletinin krizin bedelini işçi ve emekçilere ödetmeye yönelik politikalarının en ağır faturasının katliamlarla devrimcilere kesilmeye çalışıldığı vurgulandı. Devrimcilerin ise direnmeyi seçerek teslim olmadıkları belirtildi.

Söyleşi Habip, Ümit ve Sinan yoldaşların bıraktığı mirası daha da ileri taşıma kararlılığı ile sonlandırıldı.

ESENYURT

26 Eylül'de gerçekleştirilen anmada, açılış konuşmasının ardından Ulucanlar'da katledilen devrim savaşçıların şahsında mücadelede yitirilen bütün devrim şehitleri anısına saygı duruşu gerçekleştirildi, ardından Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun hazırladığı ve Ulucanlar Katliamı'nı anlatan sinevizyonun gösterimi gerçekleştirildi.

Sinevizyondan sonra BDSP temsilcisi, devletin planlı bir şekilde gerçekleştirdiği Ulucanlar Katliamı'nın arka planına yönelik bir değerlendirme konuşması yaptı.

Konuşmanın ardından karşılıklı sohbetler edilerek, sınıf mücadelesini geliştirmenin yakıcı önemine değinilip hangi koşullarda neler yapılabilir, toplumsal ve sosyal sorunlara devrimci tarzda nasıl çözümler üretilebilir gibi sorulara yanıtlar aranan bir tartışma ortamı yaratıldı.

ANKARA

29 Eylül'de Mamak İşçi Kültür Evi'nde emekçiler, kahvaltı ve ardından da 'Ulucanlar Katliamı ve Direnişi' başlıklı söyleşide bir araya geldi.

Kolektif bir şekilde hazırlanan kahvaltının ardından söyleşi gerçekleştirildi. Söyleşide '90'lı yıllardaki toplumsal harekete değinilerek bu dönemde kamu emekçileri ve gençlik hareketinin giderek büyüdüğü aktarıldı. Devletin iç ve dış politikadaki çıksızlığının ve buna çözüm arayışlarının üzerinde durulan konuşmalarda, devletin devrimci hareket başta olmak üzere toplumsal muhalefeti bastırma girişimleri ve bunun bir ön ayağı olan Ulucanlar Katliamı ele alındı.

Ulucanlar Katliamı'nda sergilenen büyük direnişin, devrimci dayanışmanın bugün de her alanda büyütülmesi gerektiğini gösterdiği vurgulandı. F tiplerinin ve tecrit uygulamalarının sadece cezaevleriyle sınırlı olmadığına dikkat çekilen konuşmalarda, birçok işçi ve emekçinin tecrit altında tutulduğu belirtildi. İşçi sınıfını ve emekçileri saran bu ablukayı dağıtmak için tüm emekçilerin birleşmesi gerektiğinden söz edilerek etkinlik sonlandırıldı.

ABD başkanlık seçimleri ve Trump'ı azletme krizi

ABD'nin 3 Kasım 2020'de yapılacak başkanlık seçimlerine çok uzun süre olmasına rağmen, seçim kampanyası/çalışması çoktandır başlamış bulunuyor. İlk başkanlık dönemi boyunca skandallar ve densizlikleriyle gündemden düşmeyen Trump, ABD başkanlığından azledilmesi süreci ile karşı karşıya kalmasının ardından başkanlık seçimleri tartışmalarının odağını işgal ediyor.

Seçim kampanyası sürecini Florida eyaletinde başlatan Trump, burada yaptığı konuşmada, Beyaz Saray'daki görev süresi boyunca başkent Washington'daki düzeni altüst ederek, "halk için ve halktan oluşan" bir hükümet kurduğunu iddia etti. Bir önceki seçimlerde şiar edindiği "önce Amerika" sloganına da gönderme yaparak, "ABD'yi büyük tutmayı sağlayacağız" iddiasını, 2030 yılına kadar kanserin ve AIDS'in kökünü kazıyacakları ve Mars'a gidecekleri vaatleriyle birlikte ileri sürdü. 2020'de başkan seçilmemesi durumunda ülkenin kötüye gideceğini savunan Trump, Demokrat Parti'nin adaylarını eleştirirken, "2020'de Demokratlara verilen her oy, radikal sosyalizm ve Amerikan rüyasının yıkılması için verilen bir oydur" diyerek, her fırsatta kinini kustuğu komünizme bir kez daha saldırdı.

Adaylığını açıklayanlardan biri olan eski Massachusetts valisi Bill Weld'in ifadesiyle, "yüksek mevkinin sorumluluğunu taşıyamayacak seviyede dengesiz olan" Trump'ın karşısına Demokrat Parti adaylığı için en popüler ve etkili isim olduğu ileri sürülen Joe Biden çıkarılıyor. Barack Obama döneminde sekiz yıl boyunca başkan yardımcılığı yapan ve şu anda Demokrat Parti yarışında önde görünen Joe Biden, Trump tarafından hedefe çakılmış durumda. "Trump'a Beyaz Saray'da bir sekiz yıl daha verilmesi durumunda bu ulusun karakterinin sonsuza dek ve kökten değişeceğini" ileri süren Biden, "Amerika'nın ruhunu savunmak" için savaştığını söylüyor.

TARTIŞMALARIN MERKEZİNDE BİR KEZ DAHA TRUMP VAR

Son günlerde Amerika iç politikasındaki tartışmaların merkezinde Trump'ın görevden azledilmesi tartışması bulunuyor. Bu girişime gerekçe olarak, Trump'ın temmuz ayında Ukrayna Devlet Başkanı

Volodimir Zelenskiy ile yaptığı ve 2020 başkanlık seçimlerindeki siyasi rakibi Joe Biden'in Ukrayna'da araştırılmasını istediği telefon görüşmesi gösteriliyor. Dolayısıyla Trump, tekrar seçilmek için Ukrayna hükümetinden destek istemekle suçlanıyor. Hakkındaki iddia, "Trump'ın eylemleri ulusal güvenliğimizi baltalıyor" biçiminde özetleniyor.

Böylece, Putin yönetiminin yardımları ile seçildiği iddia ve tartışmalarıyla koltuğa oturan Trump'ın üzerindeki görevden azletme baskısı, Rusya ile bağını araştıran raporun yayınlanmasından bu yana devam ediyor.

Trump ise Demokratların başlattığı azil süreci soruşturmasını, Twitter'dan yayınladığı, "Birleşmiş Milletler'de ... bu kadar iş yapılan ve başarının olduğu bir günde, Demokratlar bunu bilerek mahvetmek ve Cadı Avı haberleri çöplüğüyle küçük düşürmek zorundaydılar" sözleriyle yanıtladı. Ekonomik başarılarından da söz eden Trump, aynı zamanda "Azledilirim ABD piyasası çöker." iddiasında da bulundu.

Azil sürecine önderlik eden kişiler için "Hiçbir iş yapmayıp boş gezen vahşi Demokratlar" ifadesini kullanan Trump, "Demokratlar Başkan'ı görevden almayı başarır (ki bunu asla yapamayacaklar), bu ülkeyi bir daha asla üstesinden gelemeyecek iç savaş benzeri bir kırılmaya sürükleyecekler" diyerek, gerilimi tırmandırdı. Trump ayrıca, Kongre'de resmi azil soruşturmasının başlamasını tetikleyen ajanın kim olduğunun peşine düşerek, onunla tanışmak istediğini ve bu kişiyi "büyük sonuçların beklediği"ni ileri sürdü.

YAYINLANAN TELEFON GÖRÜŞMESİ VE TRUMP'IN BİLİLEN ARSIZLIĞI

Beyaz Saray, Trump'ın Zelenskiy ile 25 Temmuz'da yaptığı ve ülkede "Trump'ın görevinden azli" tartışmalarına yol açan konuşmanın dökümünü yayımladı. Belgeye göre yapılan görüşmede Trump, Ukrayna Devlet Başkanı Vladimir Zelenskiy'e ABD'nin bu ülkeye diğer Avrupa ülkelerinden çok daha fazla yardım yaptığını belirterek, "Biz de şimdi sizden bizim için bir iyilik yapmanızı isteyeceğiz" diyor. "Joe Biden'ın oğlu hakkında konuşulan çok şey var. Biden'ın yargıyı engellediği konuşuluyor ve birçok insan doğruların peşinde" diyen Trump, Zelenskiy'e talimat ayarında başka isteklerini de sıralıyor.

Skandal görüşme sadece ABD iç politikasında değil, Almanya'da, dahası AB'de de yankılar yaratacak gibi görünüyor. Zira Trump, Zelenskiy'e "Biz Ukrayna için çok şey yapıyoruz. Ancak Almanya Başbakanı Angela Merkel hiçbir şey yapmıyor, sadece konuşuyor" gibi yakınmalarda da bulunuyor. Zelenskiy ise başka şeylerin yanı sıra, Trump'a AB'nin Ukrayna'nın en büyük partneri olması gerekirken fiili olarak ABD'nin daha önemli bir partner olduğunu söylüyor.

Trump-Zelenskiy görüşmesindeki iddialar üzerine bir açıklama yapan AB Komisyonu'dan bir sözcü, 2014 yılından bu yana toplam 15 milyar avronun Ukrayna'ya "reformları destekleme" adı altında verildiğini açıkladı. *Neues Deutschland* gazetesinde yer alan habere göre ise, Almanya, Ukrayna'ya 2014-15'te Rusya yanlısı rejimi devirmek için 1,8

milyar avroyu AB üzerinden, 200 milyon avroyu ise doğrudan gönderdi. Ayrıca Almanya'nın ABD ve AB'den sonra Ukrayna'ya en fazla para veren ülke olduğu ifade ediliyor.

EGEMEN SINIFLAR ARASINDAKİ TEPIŞME

Trump ve Zelenskiy arasında geçen telefon konuşması nedeniyle yaşanan siyasi kriz giderek şiddetleniyor. Trump'ın, Joe Biden'ın oğlu Hunter Biden hakkında Zelenskiy'den Ukrayna tarafından soruşturma açılmasını istediğini, uzun süren tartışmaların ardından itiraf etmesi krizi gidermeye yetmedi.

Göreve gelmesinden bu yana Demokrat Parti tarafından birçok kez "azledilmekle" tehdit edilen Trump, Biden'ın oğluyla ilgili skandal görüşmeye, "yolsuzluğun üstüne gittiği" görüntüsü vermeye çalışıyor. Öte yandan da Joe Biden'ın ABD başkan yardımcılığı yaptığı sırada siyasi nüfuzunu oğlunun menfaatleri için kullandığını söylüyor ve bu konuda haklı bir konumda bulunuyor. Zira bir ülkenin hükümetine başsavcısını görevden alması emrini veren ve bunu sağlayan Biden da Trump gibi davranmıştı. O da bir devletin başsavcısının ABD başkan yardımcısının emriyle görevden alınmasında bir sorun görmemişti.

Dolayısıyla Trump'ın suçlarını/ahlaksızlığını kanıtlayarak onu seçmen kitlelerine teşhir eden Demokratlar, bu yolla Trump destekçilerinin bir bölümünü onun karşısına dikmek ve Biden'ın seçimi kazanmasını sağlamak hedefiyle davranıyorlar. Fakat tencere dibin kara misali her ikisinin de birbirinden farkı yoktur.

Neticede belli konularda kendi aralarında kimi anlaşmazlıklar yaşasalar da her iki parti de egemen sınıfın kollarıdır. Her ikisinin de temel misyonu Amerikan sermaye sınıfının içeride ve dışarıda çıkarlarını koruyup kollamaktır. Dolayısıyla Trump ile muhalifleri arasındaki anlaşmazlık ve çatışmada demokratiğin ve ilericiliğin zerrresi yoktur. Belli durumlarda farklılaşan çıkarlarına rağmen onlar sınıf ve emekçi kitleler karşısında tek vücutturlar. Dolayısıyla temel mesele, bu çelişki ve çatışmada işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin özlem ve taleplerinin her iki gerici odağı tarafından istismar edilip çıkar ve hedeflerine dayanak yapılmasıdır.

Çapa'da öğrenciler hasarlı binaya girmede

26 Eylül'de yaşanan depremin ardından binada oluşan hasarlar nedeniyle İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Dış Hekimliği Fakültesi'nde öğrenciler eylem yaptı.

27 Eylül'de binaya girmeyen ve bina önünde oturma eylemi yapan öğrenciler "Mezar taşı değil diploma istiyoruz", "Tabutta çalışmak, ders yapmak istemiyoruz" yazılı dövizler taşıdı.

Oturma eylemi devam ederken rektör yardımcısı ve beraberindeki heyet binaya girerek inceleme yaptı.

Öğrenciler eylemlerini 30 Eylül'de de sürdürdü. "Mezar taşı değil diploma istiyoruz" ve "Tabutta çalışmak istemiyoruz" yazılı pankartlarla oturma eylemi yapan öğrenciler, fakülte önünde bekledi.

Üniversite yönetimi eğitime devam edilmesi çağrısı yaparken, hasarlı binada eğitim yapılmasını istemesi öğrenciler tarafından tepkiyle karşılandı. Binadaki hasara ilişkin bilgi almak isteyen öğrencilere ise üniversite yönetimi tarafından "Dikey kuvvetlere dayanıklı, yatay kuvvetlere hassas" açıklaması yapıldı.

Üniversite öğrencileri, #AcilEylemPlanıNerede, #ÇapaBağırıyor, #ÇapaYıkılıyor etiketleriyle yaptıkları sosyal medya paylaşımlarında hasarlı binaların fotoğraflarını paylaştı ve tepkilerini dile getirdi.

VALİLİK TEN TAHLİYE KARARI

Öğrencilerin eylemli tepkisi üzerine, İstanbul Valiliği 1 Ekim'de yaptığı yazılı açıklamayla, hasar tespiti yapıldığını ve

Dış Hekimliği Fakültesi'nin tahliyesine karar verildiğini duyurdu.

Valiliğin açıklamasında şu ifadeler yer aldı:

"Dış Hekimliği Fakültesi'nde bulunan 7 adet binada yapılan deprem ön hasar tespiti incelemesi neticesinde;

Binaların genel olarak bodrum katlarında kullanılan betonun deniz kumundan imal edildiği, beton kalitesinin düşük olduğu tespit edilmiştir.

Bunun yanında çok sayıda kolonun rutubete bağlı olarak korozyona uğradığı, beton dökülmelerinin olduğu, kolonlarda hem deprem hem de fiziki şartlardan kaynaklı önemli yapısal hasar bulunduğu tespit edilmiş ve binaların tahliyesine karar verilmiştir."

İstanbul ve Ankara'da gençlik faaliyetleri

Devrimci Gençlik Birliği (DGB) ve Devrimci Liseliler Birliği (DLB), geçtiğimiz hafta İstanbul ve Ankara'da yürüttüğü faaliyetle gençliği mücadeleye çağırdı.

İSTANBUL

Bakırköy'de Liselilerin Sesi'nin yeni sayısı liselilere ulaştırıldı.

Ajıtasyonlarda ekonomik kriz ile eğitimin daha da paralı hale gelmesi, gericileştirilmesi teşhir edilerek liseliler mücadeleye çağırıldı.

Dağıtım boyunca birçok liseli ile sohbetler gerçekleştirildi.

İstanbul Devrimci Gençlik Birliği (DGB) de, üniversitelerin açılmasıyla birlikte "Üniversiteye Hoşgeldin" bildirisini İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi, Siyasal Bilimler Fakültesi ve Edebiyat Fakültesi'nde sınıflarda dağıtarak gençliği geleceği için mücadele etmeye çağırdı. Bildiride; yemekhanelere, yurtlara ve ulaşım getirilen zamların, ekonomik krizin derinleşmesiyle birlikte artan işsizliğin ve gençleri bekleyen geleceksizlik teşhir edilerek mücadele vurgusu yapıldı.

Ayrıca, Yıldız Teknik Üniversitesi'nde yapılması planlanan "Millet Bahçesi" projesine karşı Hazırlık bölümünde sınıflarda hafta boyunca İngilizce "Millet Bahçesi nedir? YTÜ ranta ve talana açılmasın!" yazıldı.

ANKARA

Ulucanlar Katliamı'nın 20., Teslim Demir (Sinan) yoldaşın ölümünün 1. yıldönümü dolayısıyla yazılama çalışması yapıldı. Mamak'ta "Zafere On Yıldız Daima Parlayacak!", "Yaşasın Ulucanlar Direnişimiz!", "Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "Sinan Yoldaş ölümsüzdür!" şiarları yazıldı.

Ankara Mamak'ta bir lisenin çevresine yapılan yazılamlarda "Liseliler Birliğe DLB'ye", "Liselilerin Sesi yükseliyor", "Paralı eğitim istemiyoruz" şiarları kullanıldı.

Ertesi gün aynı okulda Liselilerin Sesi dağıtımı yapıldı ve liselilerle, okul içerisinde yaşadıkları sorunlar hakkında sohbet edildi.

Dağıtıma yoğun ilgi gösteren liseliler, "Bir daha dağıtıma gelecek misiniz, ne zaman geleceksiniz" diye sordu.

İstanbul DGB "eğitimde ticarileşme" gündemiyle buluştu

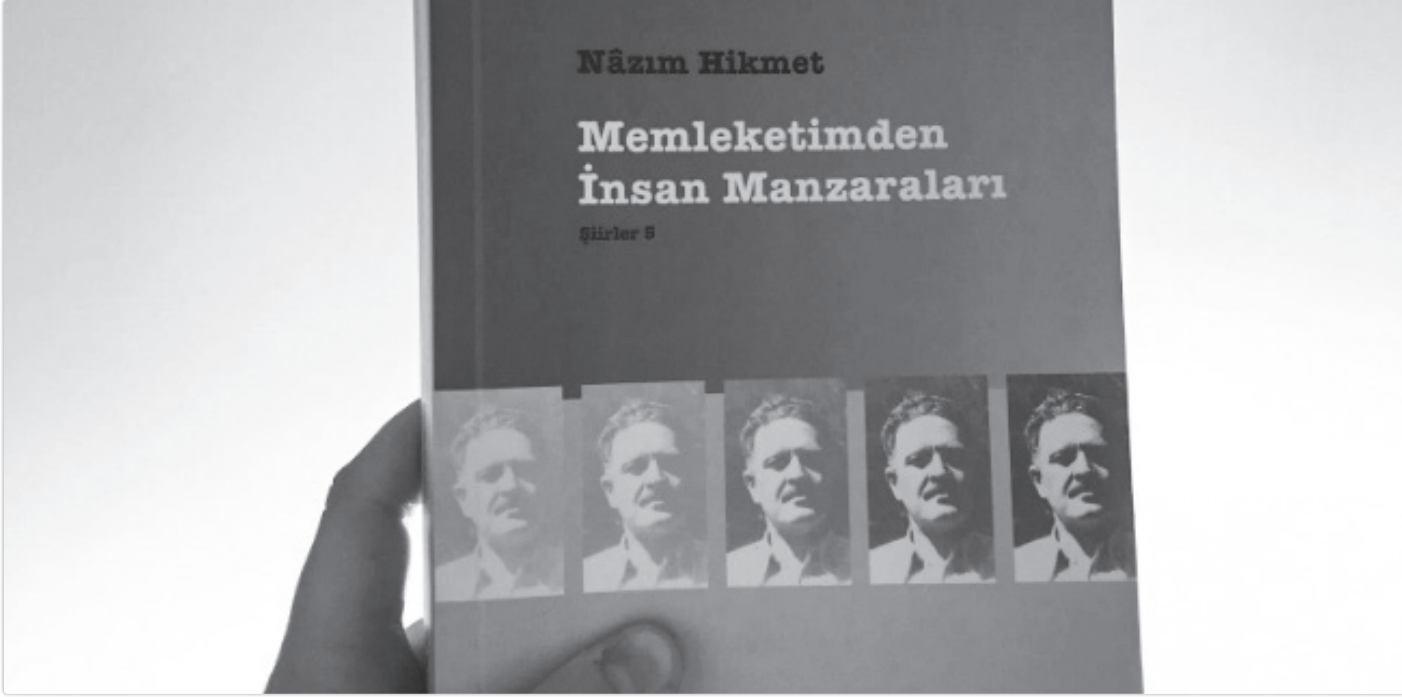
İstanbul'da DGB'liler gerçekleştirecek çalıştayın hazırlıkları kapsamında "neo-liberal politikalar ve eğitim" gündemi üzerinden bir araya geldi.

Buluşmada, GATS anlaşması ve Bologna süreci anlatılarak bunların kapsamı ve içeriği üzerinde duruldu. Bu süreçlere

Türkiye'nin ne zaman dahil olduğu ve bu politikaların eğitime olan yansımaları konuşuldu. Eğitimdeki ticarileşmeyle birlikte somutta ne gibi değişikliklerin olduğu örnekendirildi. "Eğitim dönemini yurt ve yemekhane zamları ile açmak neo-liberal politikaların somut karşılığıdır" denildi.

Ardından DGB'nin temel talepleri olan "Eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim" başlıkları tek tek ele alınarak konu üzerine düşünceler paylaşıldı. Bu taleplerin mücadele edilmeden kazanılamayacağı vurgusu yapılarak tartışma sonlandırıldı.

“Memleketimden İnsan Manzaraları”

Nazım Hikmet’in yıllar önce yazdığı şiir, hâlâ günümüze ışık tutuyor. İçinde yaşadığımız düzen var olduğu sürece, bizim yaşadıklarımız da aynı olacak. Ya bu düzeni kabul etmeyip, savaşa çıkacağız ya da memleketimden ve dünyadan insan manzaraları böyle olmaya devam edecek...

“Memleketimden İnsan Manzaraları” şiiri, benim için çok önemli, fikirlerimi etkileyen bir şiirdir. Bu şiiri ilk okuduğum zaman, “Hâlâ aynı şeyler yaşıyor, değişen tek bir şey yok...” diye düşünmüştüm. Şiir bütün hayatımızı özetlemiş aslında.

Doğuyoruz, çocukluğumuz “tozpembe” tabii, farkında değiliz bazı şeylerin. 5 yaşında, “Kâât helva yesem her gün diye düşünürdük.” 7 yaşından itibaren mektebe gitmeyi, okumayı isterdik. Büyük adam olma hayallerimiz vardır hep o yaşlarda. Ailemiz ve çevremiz öyle ister çünkü.

10 yaşlarında akşam ezanından sonra eve gitmeyi düşünürdük bazılarımız, bazılarımız ise “Babamın bıçakçı dükkanından/ Akşam ezanından önce çıksam” diye düşünürdük. O bazıları çalışmak zorundaydılar çünkü. Hayatın tozpembeliği artık yok oluyordu bizim için.

15 yaşlarında güzel, pahalı giyinmek ve “kızlar/erkekler bana baksa” diye düşündük, beğenilme ihtiyacı duyduk o yaşlarda. Beğenilme ihtiyacını pahalı kıyafetler giyerek karşılarız diye düşündük. Televizyonlarda böyle gördük, toplum böyle söylüyordu çünkü...

16 yaşlarında “Bu dersleri ne yapacağız?” diye düşündü bazılarımız, bazıları ise “Gündeliğim artar mı?” diye düşündü. Çünkü onlar ailelerine bakmakla yükümlüyüdü artık. Onlar çalışmaz ise geçinemezdi aileleri. Okumaya devam edenler ise ailelerinin bütün umut kaynağı idi. “Büyük adam” olacaktı çünkü.

18 yaşında okuyanlar da artık bir şey olamayacağını anlamıştı. Geçim sıkıntıları izin vermiyordu okumalarına. Gide-mediler üniversiteye çünkü. Artık bir işe girmeyi düşündüler, geçimlerini sağlamaları gerekiyordu. Ve bu 20’li yaşlarına kadar bu şekilde devam etti...

21 yaşında “İşsiz kalırsam diye düşünürdüler.”

22 yaşında “İşsiz kalırsam diye düşünürdüler.”

23 yaşında “İşsiz kalırsam diye düşünürdüler.”

24 yaşında zaman zaman işsiz kalarak, “İşsiz kalırsam diye düşünürdüler.”

Bu şekilde geçti bütün bir gençlik. Yaşatlarının küçük bir kısmı en lüks hayatları yaşarken, büyük çoğunluk hep aynı şeyi düşündü...

Çoğu evlenmek zorunda kaldı toplu-

mun baskısı yüzünden. Her birinin artık bakmaya hükümlü olduğu ailesi vardı. İşsiz kalmaktan bu sefer daha çok korkuyorlardı. Sanki bütün hayatları patronun tek bir lafına bakıyordu. Onlar çalışmasa çocukları aç kalacaktı. Zaten kendileri aç kalıyordu. Aldıkları para ailelerine mi yetecek, kendilerine mi?

50 yaşına kadar düşündüler tüm bunları. Artık “ne zaman öleceğim, ölürken üzerimde yorganım olacak mı?” diye düşünüyorlardı. “Ölsem de kurtulsam bu dünyadan” diye söylenip duruyorlardı. Açlık, yoksulluk, sefalet ve baskı... Bunların hepsini görmüşlerdi o yaşa kadar. Yeni nesil de bu şekilde geliyordu. Nesilden nesle böyle sürüyordu yaşamlar.

Memleketimizden ve dünyadan insan manzaraları tam olarak bu şekilde. Nazım Hikmet’in yıllar önce yazdığı “Memleketimden İnsan Manzaraları” adlı şiir, hâlâ günümüze ışık tutuyor. İçinde yaşadığımız düzen var olduğu sürece, bizim yaşadıklarımız da aynı olacak. Ya bu düzeni kabul etmeyip, savaşa çıkacağız ya da memleketimden ve dünyadan insan manzaraları böyle olmaya devam edecek...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

ÇORLU’DAN BİR DLB’Lİ

Siyasal Bilgiler Fakültesi’nde faşist provokasyon ve saldırı

Ankara İklim Platformu’nun 26 Eylül’de Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü’nde yapmayı planladığı, fakat iptal ettiği etkinliğin izinsiz yapılacağı bahane edilerek kampüs polis ablukası altına alındı.

Çevik kuvvetin ve sivil polislerin okuldaki belli noktalara yerleşmesinin ardından okulda bulunan ve okul dışından getirilen faşist çetelerin toplanmaya başladığı görüldü. Faşistlerin polis eşliğinde Siyasal Bilgiler Fakültesi’ne girmesinin ardından ÖGB ilericileri öğrencilerle konuşarak onları okuldan uzaklaştırmaya çalıştı. İlerici-devrimci öğrencilerin bekleyişi sürerken faşist çeteler öğrencilerin bulunduğu alana gelerek ÖGB ve polislerle konuştular. Ardından polis ve ÖGB’nin yanında öğrencileri tehdit ederek “burada herhangi bir etkinlik olursa müdahale edeceklerini” söylediler.

Olayın ardından ilericiler öğrenciler okuldan toplu olarak çıkış yaptılar.

ÇETE-ÖGB-POLİS KOORDİNASYONU BİR KEZ DAHA GÖRÜLDÜ

Provokasyon sırasında normalde mezun olan öğrencilerin dahi zar zor girebildiği ve öğrenci olmayan insanların içeriye alınmadığı kampüse faşist çetelerin öğrenci olmayan kişileri soktuğu görüldü. ÖGB ve polisin de sürekli olarak bu kişilerle konuştuğu görülürken, ÖGB’nin saldırgan grubu dağıtmak yerine grubun söylediklerini ilericiler öğrencilere iletmesi ve ilericiler öğrencileri okuldan çıkarmaya çalışması faşist grubun ÖGB ve polis ile koordineli hareket ettiğini bir kez daha göstermiş oldu.

Gerilim sırasında okulda bulunan ve faşistlerin tehdit ettiği öğrenciler ise gece evlerine döndükleri sırasında faşist grubun saldırısına uğradı. Aralarında bir DGB’linin de bulunduğu öğrenciler saldırı hakkında suç duyurusunda bulundular.

Ankara Katliamı ve katil devlet gerçeği

10 Ekim Ankara Katliamı'nın üzerinden dört yıl geçti. Bu dört yıl içerisinde yeni katliamlar gerçekleştirilirken, tüm bu katliamların failleri elini kolunu sallayarak serbestçe dolaşmaya devam ediyor.

İŞİD KATLETİ, POLİS SALDIRDI

Devletin canlı bomba listesinde olan ancak "eylem yapmadığı için yakalanamayan" iki İŞİD çetecisi, 10 Ekim 2015'te Ankara'da düzenlenen Emek ve Demokrasi Mitingi'nde intihar saldırısı yaparak 100'ün üzerinde insanı katletmişti. Bombaların patlamasından sonra polis ölü ve yaralıların bulunduğu alana gaz bombası atmış, TOMA ile su sıkış ve havaya ateş açmıştı. Yine patlamadan sonra alana gelen ambulansların önü polis tarafından kesilerek yaralıların hastanelere yetiştirilmesi engellenmiş, İŞİD çetecilerinin katliamına ortak olunmuştu. Binlerce kişinin bulunduğu miting toplanma alanında 3 ambulans varken, 15 TOMA konumlandırılmıştı.

KATLIAMIN BİLGİSİ DEVLETİN ELİNDEYDİ

Katliamın ardından, patlamadan 25 gün önce, 14 Eylül 2015'te, İŞİD'in mitinglerde birden fazla canlı bomba ile eylem yapacağına dair istihbarat bilgisi-

nin, Ankara Emniyeti Terörle Mücadele C Şubesi Müdürü Hüseyin Özgür Gür tarafından üstlerine ve mitingle ilgili önlem alan Güvenlik Şube Müdürlüğü'ne iletilmediği ortaya çıktı.

Ancak o gün polis tarafından askeri kurumlar ve yabancı ülke elçiliklerine patlama olacağına dair bilgi verildiği de sonradan ortaya çıkmıştı. Polise gönderilen talimatta "kendinize yönelebilecek canlı bomba saldırılarına hazırlıklı olun" denilmiş, ordu gibi kurumlara o gün sivil araç girişi yasaklanmış, orada çalışanlar tarafından "bugün çok büyük patlama olacak" denildiği doğrulanmıştı.

Yine sonradan ortaya çıkacaktı ki, ter-tip komitesi 08.30-16.00 saatleri arasına miting başvurusu yapmış, fakat devlet kendi belgelerinde miting saatini 12.00-16.00 olarak tanımlamış, katliamın kendi "sorumluluk zamanlarının dışında gerçekleştiği" izlenimi yaratmaya çalışmıştı.

KATLIAM HAK VE ÖZGÜRLÜKLERE SALDIRININ VESİLESİ HALİNE GETİRİLDİ

Katliamın gerçekleştiği günden itibaren işçiler, emekçiler ve gençler sokaklara çıkarak bu vahşi katliamı lanetlediler. Gerçek failleri aklamaya, sorumluluğu yalnızca kendini patlatan iki çeteciye yık-maya çalışan düzen sözcüleri, yargısı ve

medyası ise hemen katliamdan sonraki saatlerde "İŞİD, PKK, DHKP-C" sözleriyle "kokteyl terör" safatasına sarıldı. Tıpkı Suroç Katliamı'ndan sonra, "İŞİD, PKK, DHKP-C" operasyonu adı altında aslolarak devrimci ve ilerici güçlere dönük başlatılan gözaltı ve tutuklama furçasında olduğu gibi...

YARGI KATLIAMI TAMAMLADI

Katliam protestolarına polis saldırıları yaşandı, kimi illerde yapılmak istenen etkinlikler "valilik kararı, OHAL" vb. gerekçelerle engellendi. Katliamı kınayan kamu emekçilerine ve öğrencilere soruşturmalar açıldı, cezalar verildi. İŞİD çetecilerinin kendini patlatması sonrası yaralı ve ölümlere gaz sıkın polisler hakkında işlem yapılması için verilen ve "bombalı saldırının ardından kolluk kuvvetlerinin yaralı ve ölümlerin üzerine gaz bombası atarak yaralıları yardım edilmesine ve gazın etkisiyle yaralıların daha da kötüleşmesine, hatta ölümlerin artmasına sebep oldukları" belirtilen dilekçe savcı tarafından işleme konulmadı. Savcı dilekçenin işleme konmamasına gerekçe olarak sunduğu iki maddede "güvenlik zafiyetinin olmadığını" ve "saldırı sonrası yaralı ve ölümlerin olduğu bölgeye gaz ve su sıkılmasının polisler kanunlar çerçevesinde verilen görevler olduğunu" öne sürdü.

Bakanlık katliam mağdurlarından para istiyor

Ankara Garı Katliamı'ı davasında, kayıp ailelerinin ve yaralıların, devletin kurumlarının kusurlu olduğu gerekçesiyle İçişleri Bakanlığı'na tazminat talebiyle açtığı davalar sonuçlanıyor.

İdari yargı, 'kişilerin duyduğu acı ve elemin karşılığı olarak belirlenen' manevi tazminatlarda, talep edilenin çok altında miktarlara hükmetti. İdari yargı ayrıca talep edilen ile kabul edilen arasındaki reddedilen tazminat miktarı açısından, mevzuat gereği 10 Ekim mağdurlarının, bakanlık lehine vekâlet ücreti ödenmesini talep etti. İçişleri Bakanlığı, tazminatları ödemedi, avukatları aracılığıyla vekâlet ücretlerinin tahsili için davacı 10 Ekim mağdurlarına yazı gönderdi. Kendi hakkından feragat edebilecekken vekâlet ücretinin peşine düşen Bakanlık, 10 Ekim mağdurlarının bu ücretleri ödememesi halinde icra işlemine başlayacak.

Reddedilen miktarların yüksekliği nedeniyle İçişleri Bakanlığı lehine hükmedilen vekâlet ücretleri 4 bin ile 12 bin lira arasında değişiyor.

10 Ekim Davası Avukat Komisyonu'ndan Nuray Özdoğan, konuyu *Gazete Duvar*'dan Özlem Akarsu Çelik'e şu sözlerle değerlendirdi:

"Maddi tazminat miktarları, maluliyet ve yoksun kalan destek miktarı hesabı ile yargılama sırasında sonradan, manevi tazminat miktarları ise kişilerin duyduğu acı ve elemin karşılığı olarak belirleniyor. İdari yargı, manevi tazminat davalarında, talep edilenin çok altındaki miktarı kabul etti ve reddedilen kısım açısından mevzuat gereği İçişleri Bakanlığı lehine vekâlet ücretine hükmetti. Oysaki bu katliamdan ve yaşanan kayıplardan duyulan acı ve elemin tarifi de bedeli de yoktu. İdari yargı reddettiği kısım için kararlarında gerekçe yazmadı. Sonuçta redde dair karar, bu kadar acı ve elem duymuş olamazlar anlamına geldi ve mağdurların talep ettiğinin altında tazminatlara hükmetti. İdari yargı cesur davranıp delilleri toplasa ve değerlendirseydi hem tazminat taleplerini tam olarak kabul edecek hem de sorumlu kamu görevlileri hakkında savcılığa ihbarda bulunmak durumunda kalacaktı. Aileler de bir kez daha mağdur edilmeyecekti."

Kontra güçler “iş” (katliam) başında

Bahçelievler Katliamı

Sermaye devleti toplumsal mücadeleyi engellemek ve ilerici devrimci güçleri sindirmek için sistematik baskı uygular. Baskı ve saldırılarında kontra güçler sürekli olarak devrededir. Tıpkı Maraş, Çorum, Beyazıt, Gazi katliamlarında olduğu gibi. Tıpkı '90'lı yıllarda Kürdistan'da yükselen özgürlük mücadelesini engellemek için insanların domuz bağlarıyla “faili meçhul” cinayetlerle katledilmesi gibi. Suruç'ta, Ankara'da olduğu gibi. Bunları daha da arttırabiliriz. Çünkü kuruluşundan bu yana katliamcı bir devletle karşı karşıyayız.

İşte kontra güçlerin devreye sokulduğu katliamlardan biri de 38 yıl önce Ankara Bahçelievler'de gerçekleştirildi. 7 TİP'li (Türkiye İşçi Partisi) öğrenci katledildi. ODTÜ Elektrik Bölümü öğrencisi Serdar Alten, Ankara Devlet Mimarlık Akademisi öğrencisi Hürcan Gürses, Ankara İktisadi ve Ticari Bilimler Akademisi Gazetecilik Bölümü öğrencisi Efraim Ezgin, Hacettepe Üniversitesi İstatistik Bölümü öğrencisi Latif Can ve Hacettepe Üniversitesi İstatistik Bölümü öğrencisi Osman Nuri Uzunlar ve daha sonra eve gelen Faruk Erzan ve Salih Gevence faşistler tarafından 8 Ekim 1978'de katledildi. Serdar Alten, Hürcan Gürses, Efraim Ezgin, Latif Can ve Osman Nuri Uzunlar bulundukları evde, Faruk Erzan ve Salih Gevence ise Eskişehir yolunda kurşuna dizilerek katledildiler.

O dönemde böyle bir katliamın gerçekleştirilmesi hiç de şaşırtıcı olmamalı. Çünkü o dönemde yükselen toplumsal mücadelede öğrenci gençlik de ön safalarda yerini almıştı.

VAHŞİCE GERÇEKLEŞTİRİLEN KONTRA KATLİAMI

7 TİP'inin kaldığı dairenin kapısının zilini çalıp kapının aralanmasından faydalanan eli kanlı faşistler, ellerindeki silahlarla

salonda televizyon izleyen 5 üniversite öğrencisinin ellerini arkadan bağlayarak yüzüstü yere yatırılar. Faşistlerden ikisi ne yapmaları gerektiğini sormak için dışarıda arabanın içinde bekleyen Abdullah Çatlı'nın yanına giderler. Çatlı evdeki öğrencileri pamuk ve eter kullanarak bayıltıp öldürme emrini vermiştir. Sonrasında eve dönülerek yerde yatmakta olan öğrenciler teker teker eter kullanılarak bayıltılmıştır. Bu sırada evdeki durumdan habersiz arkadaşlarını ziyarete gelen Faruk Erzan ve Salih Güvence faşistler tarafından Eskişehir yoluna götürülerek bir tarla kenarında katledilmiştir. Tekrar eve dönen katliam çetesi öğrencileri boğarak öldürmeye karar verir. Öğrencilerden birini boğarak öldürürler. Bu şekilde zor olacağını düşünüp diğer dört öğrenciyi de kurşunlayarak katlederler.

Faşistlerin telle boğarak öldürdüklerini düşündükleri Serdar Alten 9 gün komada kalır. Bu süre içinde Alten katilleri tarif eder, katliamda kullanılan aracın plakasını verir. Alten, 9 gün komada kaldıktan sonra 17 Ekim'de hayatını kaybeder. Böylelikle katledilenlerin sayısı 7'ye çıkmış olur.

DEVLET KATİLLERİ KORUDU/ KORUYOR

1996'da “çete-polis-devlet” işbirliğini açık bir şekilde gözler önüne seren Sursurluk kazasında ölen Abdullah Çatlı gibi eli kanlı faşistler bugüne kadar korundu, korunmaya devam ediyor. Hiçbiri gerçek anlamıyla cezalandırılmadı. Örneğin İbrahim Çiftçi cinayetin ardından serbest bırakıldı. Bahçelievler Katliamı'nın ardından adı savcı Doğan Öz'ün öldürülmesine karışan Çiftçi, bir kez daha ceza almadı ve MHP Genel Başkanlığı'na adaylığını koydu.

7 kez idam cezasına çarptırılan, firar eden ve 2004'te tahliye olan Haluk Kırıcı

ise firar dayken Erzurum'da evlenmiş ve nikah şahitliğini dönemin Erzurum Valisi Mehmet Ağar yapmıştı. Bulunduğu her fırsatta pişman olmadığını belirten ve Bahçelievler Katliamı davasında ifade veren Kırıcı, 7 öğrenciden 5'ini kendisinin 2'sini de Abdullah Çatlı'nın öldürdüğünü söylemiş, “O günkü şartlarda inanmış biriydim. İliklerime kadar inanmıştım. Yüz kişi de gelse öldürecektim” ifadeleriyle gözünü kan bürüdüğünü dile getirmişti. Tutuklu olan katiller de 2012'de AKP'nin çıkardığı yargı paketi ile serbest bırakıldı. Katillerden Osman Engin ise ancak 35 yıl sonra, 2013'ün Nisan ayında Adana'da yıllardır işlettiği çay ocağında yakalanabildi(!) ve “Vatan millet için yaptım, şimdi olsa yine yaparım, yaptıklarımın pişman değilim” dedi.

Sermaye devleti kendi varlığını sürdür-

rebilmek için sürekli kontra güçleri kullanmaktadır. Devletin yönlendirdiği eli kanlı katiller pusuda Hrant Dink'i katlederek, Haziran Direnişi'nde Ali İsmail'i sokak ortasında tekmelerle öldürerek, Hasan Ferit Gedik'i kurşunlayarak, Suruç'ta, Ankara'da bombalar patlatarak, Kürdistan'da JÖH-PÖH adıyla katliamlar gerçekleştirerek, Hurşit Kültür'i gözaltında kaybederek karşımıza çıkıyor. Bunlar ne iltir, ne de son olacaktır. Katliamcılık sermaye devletinin özünde vardır. Katliamlar ancak sermaye devletinin bir devrimle yıkılmasıyla son bulacaktır. Ve Nazım'ın sözleri en güzel cevap olacaktır onlara:

Günler ağır.

Günler ölüm haberleriyle geliyor.

En güzel dünyaları

yaktık ellerimizle

ve gözümüzde kaybettik ağlamayı:

bizi bir parça hazin ve dimdik bırakıp

gözyaşlarımız gittiler

ve bundan dolayı

biz unuttuk bağışlamayı...

Varılacak yere

kan içinde varılacaktır.

Ve zafer

artık hiçbir şeyi affetmeyecek kadar

tırnakla sökülüp

koparılacaktır.

Bursa'da PSAKD başkanına ölüm tehdidi

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Bursa Şube Başkanı Ali Öztürk'ün evinin kapısına ölüm tehdidi içeren yazılar yazıldı.

Öztürk'ün “Ölüm vaktin geldi” ve “Ecel zamanı geldi” yazılarak tehdit edil-

mesi üzerine PSAKD Genel Merkezi yazılı bir açıklama yaptı.

PSAKD üyelerine benzer tehditlerin sık sık yapıldığı belirtilen açıklamada “Her defasında yetkililer ‘çocuklar yapmıştır’, ‘bunlar münferit olaylardır’

‘yapan kişinin akli dengesi bozuktur’ gibi ciddiyetten uzak, saldırıların üstünü kapatmaya dönük yaklaşımlarla hareket etmişlerdir. Ancak bizler bu yaşananların bireysel ve münferit saldırılar olmadığını, faşizmin faşistlikle bilincindeyiz” denildi.

**Küba Devrimi'nin önderi
enternasyonalist devrimci**

Che Guevara

ölümsüzdür!